

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: ARVID SKAVANG

Redaksjonens adr.: Postboks 875, Oslo

NR. 3/4

1953

12. ÅRG.

Norges Returmerker 1872.

Forarbeide for Håndboken.

Av Per Gellein.

Returmerkene er ikke frimerker, de hadde ingen frankeringsverdi. Det er etiketter som ble benyttet i Post-Departementet av «Brevaa-bnings-Commissionen» for tilbakesendelse av ubesørgede eller uinnløste brev til avsenderen. Men disse merker har fra gammel tid vært tatt med i album og kataloger, de er ganske morsomme, noe utenom det vanlige og kommer også til å bli tatt med i «Håndboken».

Men det er svært lite vi vet om disse merker. Norgeskatalogen 1953 opplyser at de er fremstillet i boktrykk av P. Petersen, Christiania, i ark à 100, svart trykk på farget papir uten vannmerke, tagget $14\frac{1}{2}$: $13\frac{1}{2}$. Det er alt. Vi vet ikke noe om hvor papiret skriver seg fra, hvordan trykkplatene ble fremstillet, opplagenes størrelse osv. Jeg har ikke funnet noe om disse merker hverken i Norsk Filatelistisk Tidsskrift eller i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift, og de er ikke nevnt i Anderssen og Dethloffs «Norges Frimerker 1855—1924». Hva dr. Anderssen kan ha funnet om disse merker under sine arkivstudier kjenner vi derfor ikke til, og Poststyrets arkiver fra disse år er, i alle fall for tiden, ikke tilgjengelige.

Jeg har hatt anledning til å studere endel helark av hvert av de to merker ved siden av enkeltmerker og endel blokker og har funnet ting av interesse som jeg her skal referere.

Det var særlig to momenter jeg hadde i tankene da jeg begynte undersøkelsen: Merkene er trykket hos P. Petersen som også hadde trykkingen av Skilling Posthornmerkene 1872—75 og det var rimelig å vente noe lignende ved

trykkplatenes fremstilling som tilfelle er ved skillingsmerkene. Og så var det de mystiske feiltrykk: de fem siste merker i arket (nr. 96—100) av R. M. 2. (Som uindløst) har samme tekst som R. M. 1 (Som ubesørget).

R. M. 1 Som ubesørget etc. i svart på enten rosalilla eller mattlilla papir.

Jeg har her undersøkt 2 ark (mattlilla papir) som begge måler $24,8 \times 29,6$ cm, det enkelte merkebilde $16\frac{1}{4} \times 18\frac{3}{4}$ mm. Den loddrette avstand mellom klisjéene varierer fra $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{3}{4}$ mm, den vannrette fra $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{4}$ mm. Arket har derfor temmelig brede rander.

Av dette merke har jeg funnet 10 forskjellige typer, hvor de mest karakteristiske kjennetegn er følgende (se fig. 1):

Type 1: Fire små prikker i ø. v. hjørneornament.

« 2: Strek i m (mentet), prikk i b (aabnet).

« 3: Prikk mellom øvre strek på P og v. rammelinje, som nesten er forbundet med hverandre. Skråstrek i n. h. hjørne.

« 4: Kølleaktig fortykkelse i n. v. hjørneornament og fargeprikk.

« 5: Begge siders ytre rammelinje forlenget oppad, prikk på h. ende av nedre strek i p (Dep).

» 6: Kølleformet oppdrivning i ø. v. hjørneornament.

« 7: Prikk ved s i Post.

« 8: Brudd i ø. h. hjørneornament, prikk på e i Dep.

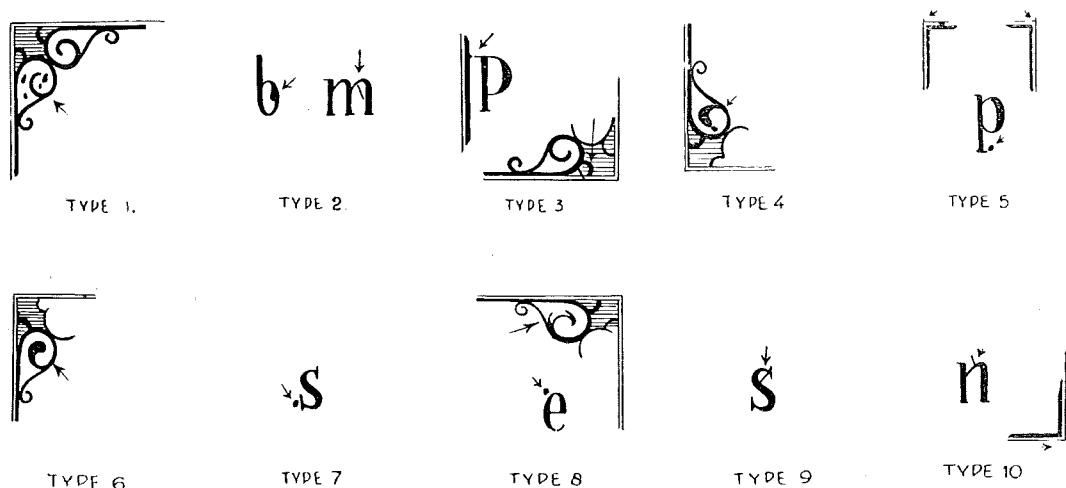

Fig. 1

- « 9: Strekk i øvre bue av s i Post.
« 10: Prikk ved n. h. hjørne, strekk på n i aabnet.

Typenes fordeling i arket fremgår av fig. 2:

1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
6	7	8	9	10	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

FIG. 2

Som det sees er typene i dette ark fordelt helt regelmessig i fem-striper. Det fins ikke unntagelser. Den ene fem-stripe (A) består av typene 1-5, den annen (B) av typene 6-10. Hvis man setter opp et diagram over fem-striperne (fig. 3), viser det seg at disse er plassert hult til bult i arket. A forekommer 11, B 9 ganger.

Vi har nå temmelig sikre holdepunkter for hvordan trykkplaten er fremstilt og dette bestrykes ytterligere ved undersøkelsen av R. M. 2 (jfr. nedenfor). Det er først framstilt en moderklisje og tatt 10 felling over denne (de 10 typer). 5 og 5 er så disse loddet sammen til 2 fem-striper som det er tatt nye felling fra i et tilstrekkelig antall for å skaffe 100 klisjéer (+

A	A
B	A
B	A
B	B
A	A
B	A
A	B
A	B
B	B
A	A

FIG. 3

reserver). Fem-striperne er ikke etterpå delt opp i enkeltklisjéer, men benyttet som de var til fremstilling av trykkplaten (20 fem-striper).

Trykket er så som så ved disse merker, så det er mange småfeil, fargeflekker, brudd i bokstaver og ornamenter etc. Jeg har notert de vesentligste:

- Nr. 20: Brudd på ornament n. h. hjørne.
« 24: Brudd på n. tykke linje til venstre.
« 32: Fargeflekk på P i Post.
« 34: Brudd på v. rammelinje 3 mm fra n. hjørne.
« 51: Brudd på øvre rammelinje ved v. hjørne.
« 56: Fargeflekk på v. rammelinje litt nedenfor midten.
« 59: Fargeflekk på øvre rammelinje ved v. hjørne.
« 89: Fargeprikk over en i mentet.

R. M. 2 - Som uindløst etc. i svart på enten mørk grønt eller blågrønt papir.

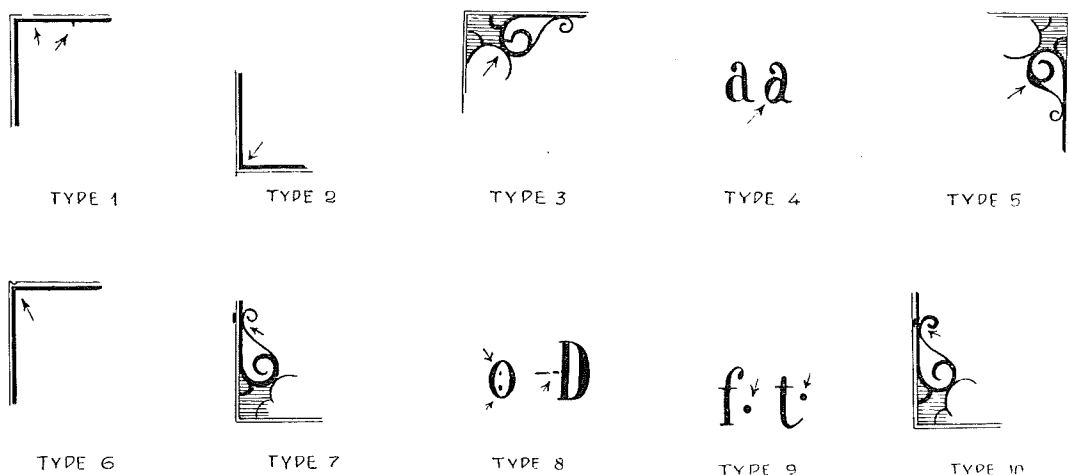

Fig. 4

Her er undersøkt 4 ark (blågrønt papir) som måler 24,6—24,9 x 29,6 cm, merkebilde 16¼ x 19 mm. Loddrett avstand mellom klisjeene varierer fra 4¼—5½ mm, vannrett fra 3—3¼ mm. Som ved R. M. 1 blir derfor arkrandene temmelig brede.

Også her har jeg påvist 10 forskjellige typer med følgende karakteristika (fig. 4):

Type 1: Brudd på ytre øvre rammelinje nær v. hjørne. Liten strek på indre øvre rammelinje.

« 2: V. rammelinje forlenget ved nedre hjørne.

« 3: Strek i øvre v. hjørneornament.

» 4: Fortykket nedstrek på annen a i aabnet.

» 5: Fortykning i øvre h. hjørneornament.

« 6: Innhakk i øvre v. hjørne.

« 7: Ytre v. rammelinje er fortykket litt ovenfor nedre hjørne.

« 8: Streken mellom Post og Dep når nesten bort til D. To prikker i o i Post.

« 9: Prikk etter f i af, og en lignende etter siste t.

« 10: Øvre bue på nedre v. hjørneornament nesten lukket. Rett ut for denne en prikk mellom de to v. rammelinjer.

Fig. 5 viser typenes fordeling i arket.

Også i dette ark er typene helt regelmessig ordnet i fem-striper. Den ene (A) har typene 1-5, den andre (B) har typene 6-10. Diagrammet over fem-stripene (fig. 6) viser den samme uregelmessige plasing av stripene som tilfelle er for R. M. 1's vedkommende. A opptrer 9, B 10 ganger.

Og så har vi den siste fem-stripe, nr. 96-100 i arket, feiltrykkene. Disse klisjeer frembyr nøyaktig de samme kjennetegn som B-femstripen i R. M. 1, typene 6-10.

Trykkplaten til R.M.2. må antas fremstillet nøyaktig på samme måte som den til R. M. 1. Ingen av kjennetegnene på klisjeene til nr. 1 går igjen i nr. 2, og klisjeene ved nr. 2 er en smule større enn ved nr. 1 (høyden henholdsvis 19 og

6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	RM	RM	RM	RM	RM

FIG. 5

B	A
A	B
B	A
B	A
A	B
A	B
B	A
B	B
A	A
B	RM

FIG. 6

18¼ mm), så det er sannsynlig at det her er fremstillet en ny moderklisje. Den videre prosess er helt analog med nr. 1: 10 felling over moderklisjeen med dannelse av de 10 typer, som så er loddet sammen til to fem-striper over hvilke det er tatt et tilstrekkelig antall nye felling.

En vet ikke om feiltrykkene er kommet med allerede i den første oppsetning av trykkplaten, om man allerede da, ved en feiltagelse, har fått med en fem-stripe av R. M. 1 sammen med de 19 fem-striper av R. M. 2, da trykkplaten ble satt sammen, eller om det skyldes en reparasjon av denne. En eller flere klisjeer kan ha vært skadd og slik som trykkplaten var satt sammen av fem-striper kan det ha vært lettvintere å skifte ut en slik enn å skjære ut en eller flere skadede klisjeer. Ved en lapsus er så en fem-stripe av R. M. 1 satt inn til erstatning i stedet for en riktig.

Sannsynligvis er den første antagelse riktig, for et nedre høyre hjørne av R.M.1 på blågrønt papir med korrekt tekst er meg bekjent aldri blitt observert.

Ekte stemplet i kurseringstiden finnes neppe feiltrykket. Det var bestemt at de skulle rives av før arkene ble sendt ut til bruk og kontrollen var også den gang meget omhyggelig. De ubrukte eksemplarer som finnes hos samlere skriver seg fra restopplaget, hvorav endel kom ut til filatelistene.

Også på dette ark er det mange småfeil som på R. M. 1. Jeg har notert følgende:

Nr. 2: Brudd indre v. tykke linje nedad.

« 23: Oppstrek på t i Post.

« 36: Skrått avskåret 1 oppad h. side.

» 51: Fargeprikk etter Som.

« 61: Fargeprikk på p i Dep.

« 62: Strek nedover fra o i Som.

« 80: Dobbelt punkt over i i Uindløst.

« 81: Brudd på p i Dep.

« 83: Strek til h. for h. rammelinje.

Alle de returmerker på matlilla og blågrønt papir som jeg har sett har vist fellingstypenes karakteristiske kjennetegn og alle par, striper og blokker har passet inn i arkskjemaene, så sannsynligvis har platene ikke vært forandret under trykkingen på disse to platene.

Ganske annerledes vanskelig å bedømme blir forholdene når vi kommer til R. M. 1 på rosallilla og R. M. 2 på mørk grønt papir. Av det første har jeg bare sett et ubetydelig materiale og kan derfor ikke si noe sikkert om dette merke.

Av R. M. 2 har jeg gått gjennom nokså mange enkeltteksemplarer og noen få blokker. Jeg har

ikke funnet noen av kjennetegnene for fellingstypene fra de blågrønne merker, men derimot endel andre feil som går igjen og som ikke finnes på det blågrønne papir. Men stort sett har klisjeene her vært bedre, trykket er penere uten de mange småfeil som en finner på blågrønt papir. Videre er klisjeene en tanke mindre — konstateres best ved å måle høyden. «Feiltrykket» kjennes ikke på mørk grønt papir.

En må vel kunne anta at R. M. 2 på mørk grønt papir — som etter alt å dømme representerer første trykking — skriver seg fra en annen plate (Plate I). Men hvordan denne har sett ut har jeg hatt altfor lite materiale til å uttale meg om. Fra moderstemplet er det vel også her tatt et visst antall felling, men hvor mange og hvordan disse er satt sammen i trykkplaten får foreløbig stå hen.

Jeg tror temmelig sikkert at også R. M. 1 er trykket fra to forskjellige plater, men her har som sagt mitt materiale vært enda sparsommere.

Begge returmerker er tagget 14½:13½ (kamtagging). Taggingen er bra, av og til litt fliset p. g. a. papiret. Taggingsfeil («brede» tagger) har jeg ikke sett. R. M. 2 finnes utagget, men bare på mørk grønt papir.

Sentreringen er meget vekslende på arkene, god og dårlig om hverandre, og skyldes den varierende avstand mellom klisjeene, loddrett og vannrett.

Begge returmerker finnes med påtrykk «Specimen».

Til returforsendelsen benyttet «Brevaabnings-Commissionen» hyppig 2 og 3 skillingskonvoluttene fra 1871, hvor returmerket ble klebet over merkebilde. I den første tid ble returmerkene ikke stemplet, stemplet ble satt på konvolutten og returmerkene tildels blekkannullert. Men fra 1882 ble de stemplet som andre merker.

Med henblikk på arbeidet med «Håndboken» ville jeg være meget takknemlig om eiere av blokker, eventuelt helark, av returmerkene ville være så elskverdige å sende meg disse til gjennomsyn. Størst interesse har selvsagt merkene på henholdsvis rosallilla og mørk grønt papir, men også de andre kan kanskje bidra til nye opplysninger til gagn for «Håndboken».

Nytt enningsstempel.

Det er nu oppdaget et nytt enningsstempel, nemlig HELLIVÆR. Det er datert 29/12-73 og finnes på rød 3 skilling — Nk. nr. 18.

Ungarns vannmerke nr. 12.

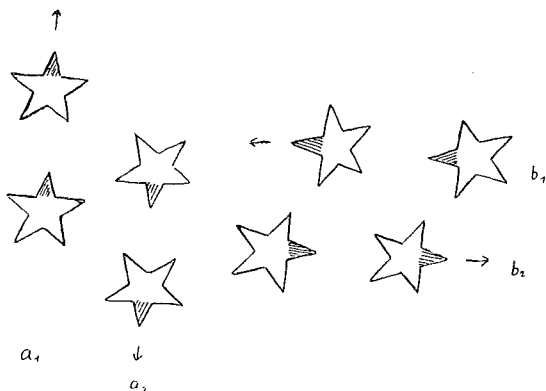
Av Mauritz Hauge.

I tidligere artikler i Norsk Filatelistisk Tidsskrift har jeg behandlet de ungarske vannmerker. Mine første artikler sto i årgangene for 1942/43. Den siste artikkel er inntatt i nr. 10/1948. I den behandlet jeg vannmerke nr. 11. I AFA har for resten dette vannmerke nr. 10. Det kommer av at vannmerkene 5 og 6 i AFA oppføres som V a og V b, hvorfor de følgende vannmerker 7—11 får nummer 6—10. Tross henstillinger fra medlemmer av Den Nordiske Ungarnklubb har det hittil ikke lyktes å få AFA til å endre denne uriktige nummerering. Visstnok er vannmerke 5 og 6 (AFA V a og V b) så nærstående, at det ofte kan være vanskelig å avgjøre om vannmerket på det frimerke som undersøkes, er 5 eller 6, men de to nevnte vannmerker skriver seg fra forskjellig utforming av samme motiv og må selvsagt betraktes som forskjellige. Det at AFA for 1953 er utkommet med helt nye tegninger av vannmerkene for Ungarns vedkommende, skyldes for øvrig Ungarnklubbens initiativ, og antagelig kommer AFA neste år til å følge flere av våre forslag.

Det vannmerke jeg skal behandle i nærværende artikkel, er Ungarns vannmerke nr. 12 (AFA nr. 11), det såkalte «stjernevannmerke». Det ble anvendt første gang på *Sjakkmesterskapsmerkene* (AFA 1067—68) og har siden vært anvendt på alle følgende serier, unntatt de serier som overhodet ikke har vannmerke. I AFA vil man finne angitt hvilke serier det er som mangler vannmerke: *Blomsterserien* (1087—91), *Luftpost* (1095—1103), *General Bem* (1117—20), *Maxim Gorki* (1153—55), *Frimerkejubileet* (1177—79), *Den nye blomsterserie 1951* (1183—87), *Rakoci* (1193—1195), *Nasjonalfest* (1207—12) og *Hærens dag 1952* (1238—43). I alt ca. 40 merker.

I motsetning til de tidligere ungarske vannmerker er nr. 12 meget enkelt. Det danner konturene av en regulær femkant, og da vi jo gjerne avbilder en stjerne som en femkantet eller sekskantet regulær mangelkant, kan vi med en viss rett kalle det et *stjernevannmerke*. Diameteren i den sirkel som femkanten kan innskrives i, er henimot 20 mm.

Ved første øyekast ser det ut som om «stjernene» er drysset utover frimerkets bakside uten noe system. Slik er det imidlertid ikke. Ved nærmere å studere vannmerket finner vi ut, at vannmerket er orientert enten i 2 vertikale eller 2 horisontale rekker. Man kan derfor tale om «*vertikale*» eller vertikaltstående vannmerker og «*horisontale*» eller horisontalliggende vannmerker, eller om «*stående*» og «*liggende*» vannmerker. Det blir således i alt 4 forskjellige rekker, og disse kan vi studere på den tegning som følger nærværende artikkel.

Vannmerke nr. 12.

På enkelte frimerker kan vi se vannmerket i en slik stilling som over *a*₁. Vi ser at en av stjernenes armer vender rett oppad. I den motsatte ende av stjernen har vi en «*svalestjert*». Rekken strekker seg gjennom hele frimerkearket. Hvis man foruten det første vannmerke ser en del av et annet vannmerke, entil til høyre eller til venstre, så vil dette annet vannmerke ha en arm som vender nedover — slik som over *a*₂. Også denne rekke strekker seg vertikalt gjennom hele frimerkearket. Det er disse stillinger jeg har tillatt meg å kalle «*vertikale*» eller «*stående*» vannmerker. For tydeligst mulig å se den retningsbestemmende spiss har jeg skravert spissen. På originalvannmerket finnes naturligvis ikke en slik skravering. Vi kan her ikke tale om opprette og omvendte vannmerker, slik som det ofte er tilfellet med ungarske vannmerker, f. eks. nr. 1—6. Hvorvidt et frimerke skal ha et opprett eller nedadrettet vannmerke, be-

ror jo på hvilken vannmerkerekke merket er tatt ut av. Hvis et frimerke virkelig skal ha et omvendt vannmerke, må hele arket være påpresset vannmerker i samme omvendte stilling.

På andre frimerker er vannmerket liggende, enten som b_1 eller som b_2 . I stillingen b_1 vender den retningsbestemmende spiss til venstre, i b_2 vender den til høyre. Det er intet i veien for at vi kan få se vannmerker både i b_1 og b_2 på samme frimerke. Disse vannmerker strekker seg tversover hele frimerkearkets bredde. Man kan ved disse vannmerker ikke tale om høyrevendte og venstrevendte vannmerker, idet det jo som nevnt kan hende at vi ser vannmerker både fra stilling b_1 og b_2 på samme frimerke, og hvis en av de to stillinger er dominerende på frimerket, så blir jo dette bestemt av den vannmerkerekke frimerket er tatt fra.

Hvis vi går ut fra stillingen a_1 som normal utgangsstilling, får vi b_2 ved å dreie enten frimerkepapiret eller egouteurene 90° til høyre. Dreier vi 90° videre, får vi a_2 , og ved en liknende dreining får vi b_1 , hvorefter vi kommer tilbake til utgangsstillingen.

Hva er det nå som bestemmer hvorvidt vannmerket skal tilhøre typene a eller b? — Stort sett kan vi si at a- og b-stillingene fordeler seg etter frimerkenes format. Når vi ser bort fra de trekantede fuglemerker (1196—1206), kan alle frimerker i denne periode samles i 4 forskjellige formgrupper:

a) De storformatige merker, slike som: Sjakkmestermerkene (1067—69), Maidagen 1950 (1070—72), Int. fagforbunds-kongress (1073—75), Barnets dag (1076—80), Stalin-statuen (1188—89), Ungarsk-russisk vennskap (1190—92), Olympia-merkene (1216—22), Frimerkets dag 1952 (1244—45 i tillegget for AFA 1953) har alle sammen *stående* vannmerke. Hertil slutter seg også Fugleserien (1196—1206).

b) Av småformatige merker har vi i denne vannmerkeepoken kun Bygningsmerkene. De ser ganske miniatyrmessige ut, men det kommer av at de er kommet ut i en periode med for øvrige bare store merker. I virkeligheten har disse merkene samme størrelse som Turul-merkene, brevmonsterutgavene, Snittermerkene etc. Om vannmerket på disse Bygningsverkermerker kan jeg ikke si noe bestemt. Den første serie jeg fikk av dem, i hvert fall 1145—1149, hadde *stående* vannmerke, og

de senere utkomne: 1150—52 og suppleringsutgaven 1225—30 hadde liggende vannmerke. Imidlertid har jeg hittil funnet to merker med både *stående* og liggende vannmerke, nemlig 1147 og 1149. Det er jo derfor mulig at flere av denne serie vil vise seg å ha både *stående* og liggende vannmerke.

c) Alle de øvrige merker i denne periode har en og samme størrelse, nemlig 37×27 mm eller 27×37 mm, idet jeg lar det første tall angi høyden og det annet tall bredde.

De høyformatige merkene, de som har høyde 37 mm og bredde 27 mm, har alle vannmerket i *liggende* stilling. Det gjelder: av Ungdomsarbeiderkongress 1083—85, av Fredsutgaven 1115, av Partikongress 1121 og 1124, av Ungarsk-russisk vennskap 1133, av Pariserkommunen 1138, av 1. mai 1951 1136, Barnets dag (i AFA feilaktig kalt Pionerer) 1140—44, av Hærens dag 1951 1175, Vinci og Hugo 1223—24 og Kossuth-utgaven (i AFA's tillegget) 1223—24, mens derimot

d) de bredformatige merker har *stående* vannmerker. Dette gjelder: Sportsserien 1104—1111, av Ungdomsarbeiderkongress 1080—81, av Fredsutgaven 1114 og 1116, Husdyrpropaganda 1125—1132, Nasjonalutstilling 1092—94, av Partikongress 1122—23, av Ungarsk-russisk vennskap 1134, av Pariserkommunen 1139, av 1. mai 1951 1135 og 1137, Femårsplanens gjennomførelse 1168—74, av Hærens dag 1176, 7. nov. 1180—82, 1. mai 1952 1213—15, Jernbanefunksjonærenes dag 1231—32 og Minearbeidernes dag 1233—34.

Det at høyformatmerkene har liggende og tverrformatmerkene har *stående* vannmerker, skriver seg ganske sikkert fra frimerkearkets format. Frimerkearket har samme format, enten det består av høyformatmerker eller tverrformatmerker, men under trykningen må tverrformatmerkene legges inn i maskinen med den smale side ned, og da må jo vannmerket bli dreid 90° i forhold til vannmerket for høyformatmerkene. Plaseringen av vannmerket er helt konsekvent gjennomført. Hvis således en serie består dels av høyformat- og dels av tverrformatmerker, slik som: Ungdomsarbeiderkongress 1081—85, Fredsutgave 1114—16, Partikongress 1121—24 osv., får høyformatmerkene liggende og tverrformatmerkene *stående* vannmerke.

Et par av tidligere serier har i denne

periode fått sitt vannmerke fornyet. Således utkom Femårsplanen i 1950 med vannmerke 11 (1049—62). Senere er denne serie antagelig i 1951/52, trykt opp igjen med vannmerke 12. Den høyeste verdi, 10 frt., er dog ennå ikke trykt opp igjen. Det samme gjelder portomerkene fra 1946 (178—86). De er også i den siste vannmerkeperiode trykt opp igjen med stjernevannmerke. Et merke som 1216 ble opprinnelig utgitt i 1949 til Den internasjonale kvinnetid som 60 fillér + 60 fillér i tillegg og med vannmerke 11. I 1952 ble tillegget annullert med en svart tverrstrek, og merket kom i denne tilstand ut ved en frimerkeutstilling. Dette merke har selvsagt beholdt sitt opprinnelige vannmerke.

Hvis man har fått frimerker med hvite ytterkanter (el. marginaler), bør man ikke klippe disse av, idet disse hvite papirstrimlene kan hjelpe til med å bestemme vannmerkets stilling.

Overraskende er det at det på merker med stjernevannmerke skal kunne forekomme *fabrikkmerke*. Fabrikkmerket var jo egentlig et tillegg til vannmerket, som ble påsatt på bestemte steder på vannmerkepapiret for å legitimere papirets forbindelse med en bestemt fabrikk. Det begynte med utgaven 1899. Vannmerkepapiret fikk for resten også et romertall som anga papirets kvalitet. Fabrikkvannmerket ble også anvendt i den første Turul-utgaven, hvoretter fabrikkens sluttet med å fremstille det. Kvalitetstallet holdt seg noe lenger, til og med utgaven 1908. Hvis påstanden er riktig, har vedkommende fabrikk atter begynt å bruke fabrikkvannmerke.

Hvem var Even Nybakken?

I forbindelse med dette spørsmål fra A. O. i nr. 12/51 har vi mottatt et brev fra herr Onsøien Sæther i Buvika:

«Even var fra Losnes, Renbu (Ringebu?) eller Shock i Gudbrandsdalen. En norskamerikaner ved navn Strøm, som reiste fra Norge 1891, arbeidet noen år under Evens bror Ole, som visstnok var en slags formann. Han som forteller dette er 82 år, så det er greit han vet om Even Nybakkens slekt. Even var ungkar, mens hans 2 brødre, Ole og Kristian, var gift. Men der var ingen barn.»

Litt om prøvetrykningen av Centraltrykkeriets antikvamerker.

Med «Norges Frimerker 1855—1924» som kilde, konstateres at Centraltrykkeriet den 5. juli 1893 avleverte en prøvetrykning av 3, 5, 10 og 20 øres frimerker. Såvidt skjønnes er det fra denne prøvetrykning at varianten av nr. 56, 3-øre i tagging $13\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ kommer. Det ville ikke være unaturlig av dette faktum å slutte seg til at også alle de andre verdier av frimerker som denne prøvetrykning omfattet var tagget $13\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$. Hvorfor er så ingen av disse kjent? Grunnen finner vi også i «Norges Frimerker», idet det opplyses at alle 5-øres frimerker ble kassert, enn videre at sannsynligvis ble også 10- og 20-øres merkene kassert, hvormot en del av 3-øres merkene ble godtatt. Antallet er oppgitt å være 34 200 stk. Dette store antall synes ikke å harmonere med det ringe antall grovtaggede nr. 56 som hittil er funnet.

Forklaringen kan være at endel av opplaget var tagget ordinært $14\frac{1}{2}$ — $13\frac{1}{2}$. Dermed er muligheten åpnet for at alle de øvrige verdier også kan ha vært tagget $14\frac{1}{2}$ — $13\frac{1}{2}$, men dette har bare teoretisk interesse såfremt alle ble kassert. Imidlertid taler den måte hvorpå trykkplatene ble fremstillet for at ikke alle ble kassert. Gottfried Caspersen forklarer i sin bok om Centraltrykkeriets utgaver om hvorledes man har gått frem under forarbeidelsen av platene. De slettest utførte plater var 5- og 20-øres; 3-øres platen fikk delvis oppussing, og dette må forklare grunnen til den delvise godkjennelse. Endelig var 10-øres platen den mest vellykkede. Under disse omstendigheter synes jeg det er underlig at 10-øres merkene ble kassert. «Norges Frimerker» gir oss også den verdifulle opplysning under omtalen av 7. trykning av foregående 10-øre, nr. 53, nåværende plate VIII, at det den 5. juli 1893 ble levert fra trykkeriet et antall av 10 600 stk. 10-øres merker. Det kan vel neppe betviles at disse er identiske med prøvetrykningen? Hvis så er tilfelle, må man ha lov til å formode at disse kan ha vært tagget $13\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ i likhet med iallfall noen av de 34 200 stk. 3-øres frimerker som ble levert samtidig. Jeg har personlig sett et 10-øre i tagging $13\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ stemplet 19—1—94. Mulighetene for feilstempling er alltid til stede, men etter hva jeg er kommet til, slik som jeg har redegjort for, skulle det ikke være utelukket at grovtaggede 10-øres frimerker skulle kunne påtreffes med meget tidlige avstemplinger, kanskje allerede i 1893.

E. C. H.

Portugal 100 år.

Årets internasjonale utstilling blir i Lisboa i anledning av at Portugals 1ste fimerkemisjon er 100 år. Den første utgave med Dona Maria's profil i relieff utkom den 1. juli 1853. Det var bare fire verdier, gravert og trykt i statens mynt. Det er 5 reis brun, 25 r. blå, 50 r. grønn og 100 r. lilla.

Omenn dronning Maria II døde samme år (1853), ble frimerkene med hennes bilde benyttet til 1855, da sønnen, kong Pedro V's bilde — også i relieff — kom med så å si de samme rammetegninger. Dona Maria's utgaver har alltid hatt stor interesse blant samlere. I de senere årtier har interessen vokset, idet portugiserne i økt antall er gått inn for studiet av de eldre utgaver. Disse (de portugisiske samlere) har funnet frem atskillig materiale, og en har inntrykk av at utenlandske Portugal-samlinger er kommet hjem igjen. Allikevel er pene ting sjeldne og dyre. På de senere års internasjonale utstillinger har

Portugal-samlingen vært av høy kvalitet. Ved tidligere utstillinger manglet Portugal ofte.

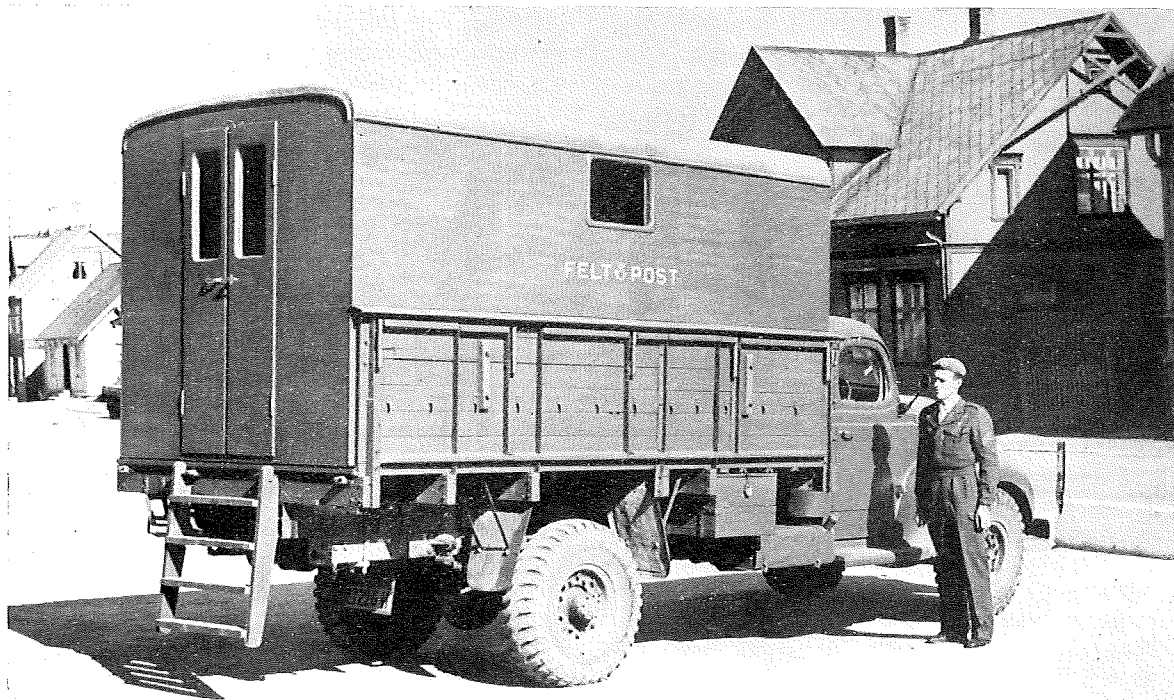
Til Lisboa-utstillingen blir det antagelig stort fremmøte, idet tilslutning er lovet støtte fra en rekke større samlere. Juryen er valgt, og herr dr. George Menzinsky, Stockholm, skal representere de nordiske land. Her hjemme har vi atskillige smukke samlinger som vil være av interesse og bør derfor delta.

Mulige interesserte — husk denne 100 års utstilling i den vakre hovedstad Lisboa, i et land med Europas beste klima, en tidligere stormakt, rik på kultur, — og Portugals historie, som vi her hjemme kanskje ikke kjenner så godt, er meget interessant og storslagen. Arranger ferien med en Lisboa-tur i 1953!

Portugal og de portugisiske samlere gratuleres med jubileet — og vi ønsker at utstillingen må bli en suksess.

A. O.

Ambulerende feltpostkontor i Nord-Norge.

Vi viser her bilde av et av de nye ambulerende postkontorer som er tatt i bruk under militære øvelser i Nord-Norge. De ble første gang brukt i august 1952. Disse feltpostkontorer, som er bygget etter tegning av postmester E. Eriksen, Harstad, er innredet for full postekspedisjon med plass for postekspediter og assistent.

Hugg-hullstempler kontra tverrbjelke eller rene toringsstempler.

I siste halvdel av 1870-årene søkte poststyret å modernisere sine poststempler. De tidligere anskaffede enningsstempler svarte ikke lenger til de økede krav om hurtig og sikker ombytte av datosifrene hver bruksdag, og ikke å forglemme den ofte svake kassering av frimerkene, som disse enkle stempler hadde som egenhet, gjorde sitt til at posten stadig var utsatt for fornyet — ulovlig — anvendelse av slike tidligere «lett» stemplede frimerker. Etter prøver med en utenlandsk stempeltype med bokstaver til månedsangivelse og forskjellige stpl. i en- og torings typer, ble en serie i sveitsertype utlevert til noen få større byer og postruter, som var i øyeblikkelig forlegenhet.

Fra 1880 synes det som avgjort at toringsstempler, med eller uten tverrbjelker, skulle bli den foretrukne type. Samtidig med disse forsøk drev bl. a. også det svenske postverk slike forsøk, for om mulig å finne en hensiktsmessig stempeltype som skulle umuliggjøre fornyet bruk av tidligere stemplede frimerker. Bl. a. ved å ødelegge selve papiret i frimerket under stempelingen. Det norske postverk eksperimenterte samtidig med stempeltyper etter noenlunde samme prinsipp. Her ble valgt å forsøke stempler med endel små nåler, hule piper eller kniver, hugginnretninger av forskjellig form. Disse skulle så ved stempelanslaget gjennomhulle frimerket. En må inntil videre anta at de nye toringsstempler var tenkt forsynt med slike hugginnretninger. En kan selvsagt ikke helt se bort fra at endel av de aller først levert stpl. av denne type ble utsendt uten «huggere».

Det er vel kjent at disse huggere meget hurtig ble upopulære — både hos postfolk og publikum — og derfor snart fjernet fra stemplet på endel steder. Da fremtrådte jo samme stempel som et rent torings eller også som toringsstpl. med tverrbjelker. Fra gammelt er slike stempler med kort levetid som huggstempler kjent fra Brønnø og Mandal. Derimot hadde Risør, Fyresdal, Lilleherred, Saude i Ryfylke o. fl. tålmodighet noe lengre tid med sine huggstempler, men litt etter hvert forsvant de. I 1920-årene gikk således Åseral og Borre ut. Som en enslig sval holdt Bygglund på sitt huggstempel til opp mot okkupasjonstiden.

I senere tid er funnet Egersund stpl. 30x81 torings-tverrbjelke stpl. med tydelige huller, og en vil da uvilkårlig sette slikt i forbindelse med at flere rene toring- eller tverrbj. stpl. opprin-

nelig har vært forsynt med huggere. Dette skulle være mulig å få konstatert ved en undersøkelse av de gamle arkiverte stempler, som formentlig beror i Postmuseet. Har huggere vært plasert på et stempel, må en gå ut fra at dette ved en undersøkelse kan sees.

Endel av disse her behandlete stempler må selvsagt bli nokså sjeldne. Stpl. med huggere brukt i den relativt korte tid det her er tale om, er fra selv så pass store steder som Mandal og Brønnø ikke dagligdags å finne, om de nok ikke er slike unikum som det nevnte fra Egersund. Når en sammenholder at endel steder kasserte huggerne etter få dager eller ukers bruk, mens andre brukte samme slags opptil et halvt århundre eller mer, skulle dette tyde på at det var forskjellige konstruksjoner, noen med mer robuste eller sympatiske huggere enn på andre stempler e. l.

I samme forbindelse bemerkes at Bolstadøren opptrer som torings tverrbjelkestempel, iallfall fra ca. 1890, uten at dette er bemerket på side 29 i O.F.K. Fort. O. Norske Poststpl. 1941 & 1950/1951. Samme steds f. side 32 i avsnittet om toringsstpl. burde vært å bemerke de toringsstpl. der tidligere hadde vært forsynt med huggere.

Den videre konsekvens av ovenstående iakttagelser må bli at toringsstpl. med tverrbjelke blir å rubrikere og datere *etter* hullstemplene. Om det på et tidligere tidspunkt kan være utsendt enkelte tverrbjelkestpl. *uten* huggere (hva altså kan diskuteres), berettiger neppe den nåværende datering. Således finnes Fyresdal, Lillehammer, Sarpsborg feil oppført, da disse stpl. *uten* hull må være av en senere dato enn samme *med* hull, det dreier seg jo om samme grunnstpl. i disse tilfeller. Likeså må en da merke at petithenvisningene øverst på side 29 i før nevnte verk: «*Men strek i rubrikket for opprettelse betyr heretter at vedk. sted allerede har stpl. av eldre type*», må bli malplasert i disse tilfeller. Videre kan som rene kuriosas bemerkes at også tverrbjelkene etter hvert forsvant i enkelte stempler, slik at de fremtrådte som rene toringsstempler, eksempelvis FLEKKEFJORD fra ca. 1906—07.

Jeg ber interesserte undersøke de stempler de måtte ha, for om mulig å gi opplysninger om flere hittil ukjente hullstempler.

Skoppum, 15. januar 1953.

A. Bye.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 5/1952.)

Forsidens siste linje slutter med: «ovn eller i solen.»

I. Forklaringen p åforsiden består av 16 linjer. Brunoliven til gråoliven; kartong gulhvit, glatt til gulgrå, noe porøs, 6/5—41 (1 054 610) 1.00 0.05

II. Forklaring på forsiden med 18 linjer, 5te linje: «Søkes det om ortopedisk-». Ny bakside. «Skjema S 25.» på forsiden. Gråaktig til brunaktig oliven; kartong hvit, glatt til gråhvit, noe porøs. To leveringer, 28/6—41 (633 500), 17/7—41 (216 900) (850 400) 1.00 0.05

III. Forklaring på forsiden med 20 linjer, endring oventil på baksiden. Oliven; kartong gråhvit, noe porøs, 12/8—41 (657 100) ... 1.00 0.05

Forsidens siste linje slutter med: «ikke for sterk varme.»

IV. Lik foregående utgave uten litra «N» på baksiden. Oliven; kartong gråhvit, noe porøs, 9/10—41 (616 000).
1. Årstallangivelse 1941, oliven til mørk oliven 1.00 0.05
2. Årstallangivelse 194..., lys oliven 4.00 0.50

V. Lik foregående utgave, men med litra «N» og årstallangivelse 194.... Kartong gråhvit, noe porøs, 6/12—41 (692 000).
a. Grønnaktig til gråaktig oliven 1.00 0.05
b. Olivenbrun 5.00 1.00

VI. Forklaring på forsiden med 21 linjer, ny bakside med «Beholdningsoppgave — Alle linjer skal fylles ut.» i fete typer. Oliven; kartong gråhvit, glatt til noe porøs, 5/2—42 (683 000) 1.00 0.05

Forsidens siste linje slutter med: «gruppe F eller G.»

VII. Lik foregående utgave, men «Forklaring» med 22 linjer. Oliven; kartong grå- til gul-hvit, glatt til litt ru, 28/3—42 (1 072 500)	1.00	0.05
--	------	------

Forsidens siste linje slutter med: «ekstramerke på bekledningskortet.»

VIII. Ny oppsetting av teksten på forsiden, baksiden lik foregående utgave med «straffbart» og «senere» som slutt på nedre avsnitts 2 første linjer. «Skjema S 25» på forsiden. Brunaktig oliven; kartong gråhvit, glatt til litt porøs, 23/5—42 (1 131 500)	1.00	0.05
---	------	------

IX. Lik foregående utgave, men med «gi» og «jeg» som slutt på nedre avsnitts 2 første linjer på baksiden. Brunaktig oliven; kartong gråhvit, glatt til litt ru, 18/8—42 (661 000)	1.00	0.05
--	------	------

Forsidens siste linje slutter med: «Boligadresse» Ny forside med «Skjema S 25 A» og opplagsangivelse.

Forsidens annet avsnitt 3 linjer.

X. «E.M. 1000000. X. 42.», 11/11—42 (1 228 400).		
a. Grønnoliven; kartong gråhvit til gul-hvit, meget ru	1.00	0.05
b. Olivengrå; kartong gråhvit, glatt, litt porøs	2.00	0.50

Forsidens annet avsnitt 4 linjer.

XI. «E.M. 1000000. II. 43.» Kartong gråhvit, meget ru, 13/2—43 (1 015 600).		
a. Grønnoliven, lys til mørk	1.00	0.05
b. Brunoliven	1.00	0.05

XII. «E.M. 1000000. IV. 43.», baksiden med: « <u>må</u> fylles ut». Lys grønnoliven til oliven-grønn og gråoliven, 30/4—43 (1 177 500).		
A. Kartong brunaktig grå til gråhvit, meget ru	1.00	0.05
B. Kartong gulaktig hvit, glatt	2.00	0.20

XIII. «E.M. 1000000. VI. 43.» Lys grønnoliven; kartong brunaktig gråhvit, porøs til ru, 13/7—43 (1 196 500)	1.00	0.05
---	------	------

SKOTØYKORT

Læs først alt som står på kortet. Fyll det deretter ut tydelig og nøyaktig. Ufullstendig utfylte søknader blir avslått. — All hva forbrukeren har av skotøy skal føres opp, uansett når og på hvilken måte skotøyet er anskaffet eller mottatt. Hvis forbrukeren overhodet ikke har skotøy i vedkommende gruppe, skal det settes null (0). Også skotøy som må halvsåles før det kan brukes, skal føres opp. Ett og samme par skotøy føres opp bare ett sted på skjemaet. Før søknaden sendes inn må nedenstående være utfyllt.

Undertegnede to personer over 21 år som er registerført i samme kommune som søkeren bevitner herved at beholdningsoppgaven på omstøende side er riktig. Vi er merksam på at det er straffbart å gi bevitnelse på uriktige oppgaver.

1.

Navn (underskrift):

Stilling:

Legitimasjonskort nr.: Telefon:

Boligadresse:

2.

Navn (underskrift):

Stilling:

Legitimasjonskort nr.: Telefon:

Boligadresse:

E M. 1000000 IV. 43.

Til forsyningsnemnda

i

XIV. «E.M. 1000000. X. 43.» Grønnoliven; kartong brunaktig, meget ru, 29/11—43
(1 173 500) — 0.05

Forsidens annet avsnitt 5 linjer.

XV. «E.M. 1000000. III. 44.» Brunaktig; kartong gråhvit, meget ru, 28/4-44 (1 159 500).
a. Grønnoliven 1.00 0.05
b. Brunoliven til olivenbrun 2.00 0.05

XVI. «E.M. 1000000. VI. 44.», 20/8—44 (1 041 500).
a. Lys matt oliven; kartong gråhvit, porøs til ru — 0.05
b. Mørkere oliven; kartong gulhvit, glatt til porøs — 0.05

XVII. «E.M. X. 44. 2000000.» Grønn- til grå- eller brunoliven; kartong gråhvit noe ru, 5/12—44 (2 293 000) — 0.05

XVIII. «E.M. 1000000. IX. 45.» Kartong gråhvit, noe ru, 16/10—45 (1 025 500).
a. Lys grønnoliven — 0.05
b. Mørk oliven — 0.05

XIX. «E.M. 1000000. X. 45.» Lys grønnaktig oliven; kartong gråhvit til gulhvit, porøs og noe ru, 29/11—45 (412 800) — 0.05

Tekstil og lærvarer m. v.

- Nr. 5. 20 + 20 øre rød kartong, gråhvit. Dobbeltkort med merket på 3dje side. Format 250 × 205 mm., 9/12—40 (netto 2 570 000) 2.00

Forekommer med dobbelt trykk av teksten på side 2 og 3.

Arbeidsklær.

- Nr. 6. 25 + 10 øre grønn i nyanser, kartong lysebrun. Format 192 × 128 mm.

Søknad om tilleggskort for arbeidsklær.

- I. Listen på forsiden består av 11 linjer, Lys smaragdgrønn til grønn; kartong lys rød-aktig brun, temmelig glatt til litt ru, to opplag, 7/7—41 (1 345 400) 1.00 0.05

Søknad om tillatelse til kjøp av arbeidsklær.

- II. Listen på forsiden består av 13 linjer, annen linje med: «ikke over kr. 20,—» Kartong lysebrun, temmelig glatt, 11/3—42 (977 000).
- a. Lys smaragdgrønn — 0.05
- b. Grønn til mørkegrønn — 0.05

Søknad om tillatelse til kjøp av arbeidsklær

Tillatelse til kjøp av arbeidsklær gis bare dem som på grunn av sitt yrke har absolutt behov for spesielt arbeidstøy, f. eks. kroppsarbeidere som fiskere, sjøfolk, industri-, jord- og skogsarbeidere og personer som av hygieniske grunner må ha spesielt tøy (løger, sykesøstre, veterinærer o. l.)

Ved søknad om arbeidstøy må de nedennevnte varebetegnelser brukes:

- Arbeidsbukse av bomull.
- Arbeidsbukse av vadmel eller chevot (pris ikke over kr. 25,—, størrelse ikke under nr. 44).
- Arbeidsjakke av bomull.
- Arbeidsbusserull av bomull.
- Arbeidsforkle med ermer.
- Arbeidsforkle uten ermer.
- Kjoledress.
- Overall.
- Lager-, laboratorie- og legefrakker.
- Bruksøletøy, bukse.
- Bruksøletøy, jakke.
- Bruksøletøy, frakk.
- Bruksøletøy, forkle.
- Bruksøletøy, ermer.

Av den utfylte søknad må det tydelig fremgå hva slags arbeide søkeren har, hvilket normalt årsbehov og hvilke beholdninger søkeren har av de søkte varer. (Hørunder også de som er i bruk.)

Selvstendige erhvervsdrivende må i rubrikken for arbeidsgiverens attestasjon selv fylle ut denne rubrikk.

Som arbeidsklær regnes ikke uniformer.

Kortet må fylles ut med blekk!

Til Forsyningsnemnda i

- III. Listen på forsiden består av 15 linjer, annen linje med: «ikke over kr. 25,—». Kartong lysebrun, ru, 31/8—43 (533 500).
- a. Smaragdgrønn — 0.20
- b. Mørk blåaktig grønn — 0.05

Søknadskort for arbeidsklær på baksiden.

IV. Helt ny tekst. «E.M. VI-44. 1000000.» på baksiden. Kartong lysebrun, temmelig glatt, 14/7—44 (1 008 500).		
a. Smaragdgrønn	—	0.05
b. Grønn til grågrønn	—	0.05
c. Mørk grønn		0.10
V. Som foregående utgave, men med «E.M. XII-45. 250000.» Smaragdgrønn; kartong lysebrun, litt ru, 19/2—46 (277 000)	—	0.05
VI. Som foregående utgave, men med «E.M. VII-46. 500000.» Blågrønn; kartong lysebrun, litt ru, 26/9—46 (570 000)	—	0.05
VII. Som foregående utgave, men med «E.M. II-48. 500000.» og teksten trykt i merkebildets farge. Gressgrønn; kartong gråhvit, litt ru, 27/2—48 (564 500)	—	—

Sykkelgummi.

Nr. 7. 25 + 15 øre brun; kartong laksfarget. Format 192 × 122 mm.

Forsidens nederste linje slutter med: «innsendelse.»

I. Avsnittet «Bevitnelse etc.» på forsiden slutter med «km bevitnes.» Kartong laksfarget, glatt, to trykninger avlevrt 25/10—41 (86 000 og 56 000, i alt 142 000).		
a. Brun	—	0.10
b. Mørk sjokoladebrun	1.00	0.05
I b forekommer med merkebildet omvendt i nedre venstre hjørne.		
II. Som foregående utgave, men lysebrun; kartong laksfarget, glatt, 16/4—42 (106 000)	1.00	0.05
III. Som foregående utgaver, men lys gulbrun (som IV); kartong laksfarget, glatt, 10/3—43 (brutto 57 600, netto 7 000)	10.00	1.00

Forsidens nederste linje slutter med: «av to myndige personer.»

Om motivsamlingar på frimärks- utställningar.

Prisdomare på större internationella frimerksutställningar framhålla gärna, att de ej kunna bedöma motivsamlingar. Enbart med konstaterande av detta bör det dock ej stanna. Säkert vore det bäst att ha två grupper av domare, en för samlingar av gamla slaget och en annan för motivsamlingar. Den senare gruppen kunde bestå av t. ex. en historiker, en naturvetare, en konstkritiker, en filatelist-journalist och två motivsamlare. Dessa kunde sedan, om det behövdes, tillfråga experter på andra områden. Ty det får ej, för att en motivsamlare skall få pris, räcka med att märkena äro vackert monterade. De textade eller skrivna förklaringarna till märkena måste även vara riktiga och väl formulerade. Oriktigt anser jag det också vara med text eller bilder, som dominera över frimärkena. Det har sagts att motivsamlingar skola ha uppgifter av filatelistisk art. Vilka, kan man fråga sig. För min del anser jag, att det ej skall lämnas besked om t. ex. färg och tandning men väl om den konstnär, som ritat märket, och i förekommande fall om gravörs namn. Fråga är, om man, då det gäller internationella utställningar, bör fordra att text i motivsamling är avfattad på något av de språk, som vart och ett talas av många människor: engelska, franska, spanska och tyska. Och så är att önske, att filatelister med samlingar av vitt skilda slag skola komma att samsas gott på samma utställningar. Ty det är av ej ringe värde för den stora allmenheten att kunna på en och samma plats studera frimärkssamlande i alla dess skiftande former. Självfallet är, att om det å internationell frimärksutställning tillsättes en särskild jury för motivsamlingar, denna måste kunna disponera medaljer — guld, förgyllt silver, silver och brons — för utdelning.

Säkerligen kommer detta förslag att röna motstånd från samlare av gamla skolan. Så är det i regel, då något nytt tränger fram och vill vara med och dela platsen i solen. Men ju mera motstånd mot motivsamlandet och dess rättvisa bedömande, dess större blir risken för att det äldre slaget av samlande av frimärken en vacker dag ställs i skymundan på internationella utställningar. Och det vore att beklaga. För att förhindra en sådan utveckling böra därför berörda parter i olika länder ta upp en diskussion, i önskan och strävan att båda slagen av frimärkssamlande måtte beredas likvärdiga förhållanden inom föreningar och på utställningar.

Paul Gerhard Heurgren.

*

Har Norge precancels?

I «Stamp Collecting» 1952 nr. 695 er det en artikkel, «Norwegian Precancelled Stationary» av «Seemonit» Lee.

Forfatteren gjør her oppmerksom på at det er konvolutter med frimerketegning påtrykt og med Oslo Postkontor mellom to sirkler med posthorn i midten og etterfølgende bølgelinjer over løven. Begge deler trykt før konvolutten adresseres. Det er et nummer nede til venstre. Videre at «Postverkets Frimerkesalg til samlere» opplyser at det er for Massekorsbånd.

Skal 500 konvolutter eller mer sendes av samme størrelse, innhold og vekt, kan det innleveres til postkontoret med en utfylt blankett, og portoen betales samlet eller med en rabatt etter massekorsbåndets antall. Ordet «Massekorsbånd» må være på hver konvolutt. På disse betingelser får en avsender låne hos postverket en klisje og en etterligning av et maskinpoststempel. Spørsmålet er, sier forfatteren: kan en kalle dette en ekte precancel som en gjør med De Forente Staters precancels?

I dette tilfelle viser den påtrykte frimerketegning at portoen er betalt på samme måte som De Forente Staters precancels gjør.

Forfatteren ber om lesernes mening. Hans eget syn på saken er at det er helt likt den amerikanske gjenpart. —

Undertegnede er helt enig med forfatteren. «Massekorsbåndet» har postalt samme verdi som precancels, men våre norske Massekorsbånd har jo ikke den interesse som De Forente Staters precancels med by- og statsnavn på så å si samtlige U.S.-frimerke-emisjoner. Det ville være interessant om noen vil studere og la tidsskrifter få alle detaljer og opplysninger. A. O.

Redaktør Olle Cronsjö, den fremste talsmannen i Sverige for motivsamlinger, har til dels en annen oppfatning enn Heurgren.

Cronsjö skriver: Från ortodoxt filatelistiskt håll hör man ofta den invändningen, när det gäller bedömandet av motivsamlingar, att det skulle fordras en hel stab av specialister med minst professors rang och värdighet för att bena upp motivsamlarnas fackkunskaper. Detta är naturligtvis en överdrift. Det gäller ju dock ingen doktorsavhandling utan uppgifter som samlaren hämtar från t.ex. uppslagsverk och annan litteratur. Hans svåraste arbete är väl f. ö. att bearbeta detta material till den för en frimärksamling lämpliga storleken. Nej inte behöver bedömaren av motivsamlingar vara professor. Vad han behöver är receptivitet, fantasi, god smak, allmänbildning och därtill filatelistisk kunnande.

nyheter

AUSTRALIA:

Den 11. februar utkom en serie på 6 merker som propaganda for matvareproduksjonen. Det er tre yper som alle forekommer i verdiene 3 d grønn og 3½ d rød, og viser smør, hvete og kjøtt.

Den 21. april utkom et merke i anledning av dronning Elisabeths fødselsdag. Merket har verdien 3½ d, er rødt og bærer dronningens bilde.

BELGIA:

Den 16. februar utkom et merke til minne om patriotene Walter Dewe. Verdien var 2 fr. + 1 fr., farven dyp rød, og merket hadde bare frankeringsgyldighet t. o. m. 14. mars.

Den 15. mars utkom en serie i anledning av prinsesse Josephine Charlottes bryllup med prins Jean av Luxembourg. Merkene viser prinsessen i søsterdrakt. Verdiene er 80 c. + 20 c., 1,20 fr. + 30 c., 2 fr. + 50 c., 2,50 fr. + 50 c., 4 fr. + 1 fr. og 5 fr. + 2 fr. Tillegget går til det Belgiske Røde Kors.

CANADA:

Den 2. februar utkom et nytt \$1 merke, sort, med bilde av et indianerhus med totempel.

Den 7. april utkom 3 merker som propaganda for beskyttelse av de canadiske villdyr. 2 c. blå (isbjørn), 3 c. brun (elg) og 4 c. sort (vær).

Den 10. april utkom 5 merker med dronning Elisabeths bilde. Verdiene er 1, 2, 3, 4 og 5 c.

DANMARK:

Den 22. januar utkom 2 nye farver i serien med bilde av kong Fredrik IX. Det var 50 øre blågrønn og 60 øre mørkblå.

Den 13. februar utkom 30 øre rød kong Fredrik med sort overtrykk «NL + 10» til inntekt for Hollands-hjelpen.

Den 5. mars utkom to nye verdier i serien med bilde av kong Frederik, nemlig 80 øre orange og 90 øre olivengrønn.

Den 26. mars utkom et merke med tilleggsverdi til inntekt for Grenseforeningens kulturelle arbeide. Bildet viser en grensestøtte. Verdien er 30 + 5 øre, rød.

EIRE:

I anledning «Ireland at Home to the World — Festival» som fant sted 5.—26. april, ble det den 9. februar utgitt to merker med den irske harpe og teksten «An Tostal, Ireland at Home». Verdiene var 2½d grønn og 1 sh 4d blå.

FINNLAND:

I anledning avholdsbevegelsens 100 års jubileum utkom 27. januar et merke med tegning av to ungdommer med en fakkel. Verdien var 25 mk. blå.

FRANKRIKE:

I anledning av Frimerkets Dag utkom et merke med bilde av grev d'Argenson, generalpostmester 1743—1757. Verdien var 12 fr. + 3 fr. blå.

ISLAND:

Den 12. februar utkom merkene 75 aur gul (traktor) og 1,25 kr. rød (tråler) med overtrykk «Hollandshjelp 1953» og et tillegg på 25 aur. Merkene ble inndratt 1. april og er bare gyldige til 1. juli.

ISRAEL:

I en ny luftpostserie er foreløpig utsendt 1000 pruta lys- og mørkegrønn. Bildet er fra Jaffa med en palme i forgrunnen.

ITALIA:

Den 21. februar utkom et merke til minne om maleren Antonello da Messina (1430—1479). Verdien var 25 lire rød.

LICHTENSTEIN:

Den 5. februar utkom den 4. maleriserie:
10 r grønn — Ung mann (Aldegrever).
20 r kaki — St. Nicholas (Zeitblom).
30 r fiolett — St. Christopher (Granach d. c.)
40 r blå — Leonard, hertug av Hag (Kulmbach).

LUXEMBOURG:

Den 1. april utkom en serie i anledning av kronprins Jean's bryllup med prinsesse Josephine Charlotte av Belgia. Verdiene var 80 c. violett, 1,20 F. brun, 2 F oliv, 3 F mørkrød, 4 F blå og 9 F rødbrun.

MONACO:

Som et «post festum» til de olympiske sommerleker i Helsingfors utkom 23. februar en serie på 10 merker med forskjellige idrettsmotiver. De 6 alminnelige merker er: 1 Fr. violett/rødlilla, 2 Fr. grønn/blågrønn, 3 Fr. blå/ultramarin, 5 Fr. brun/mørkegrønn, 8 Fr. karmin/rød og 15 Fr. blå/brun/grønn. De 4 luftpostmerkene er 40 Fr. blåsort, 50 Fr. violett, 100 Fr. mørkegrønn og 200 Fr. karminrød.

NEDERLAND:

I løpet av 5 dager fremstillet og utga man et merke med tillegg til inntekt for de nødlidende etter flomkatastrofen. Merket som utkom 10. februar er 10 c. med dronning Juliane overtrykt «1953 — 10c + 10 — Watersnood». Farven er gul. Merket har gyldighet til og med desember 1954.

POLEN:

I anledning «kongress for verdensfreden» i Wien utkom 2 merker med bilde av en fredsdue. Verdiene er 30 gr. grønn og 60 gr. blå.

Til «dagen for den polske grubearbeider» utkom to merker med bilde av en grubearbeider. Verdiene er 45 + 15 Gr. og 1,20 Zt. + 15 Gr.

PORTUGAL:

Den 26. februar utkom to merker til minne om St. Martin, som kom til Portugal år 553. Verdiene er 1 esc. lys- og mørkgrå og 3,50 esc. brun og gul.

Den 28. mars utkom to merker til minne om generalinspektøren for brannvesenet i Porto, Guilherme Gomez Fernandez. Verdiene er 1 esc. rød og 2 esc. blå.

SPANIA:

Den 2. februar utkom et merke til minne om Frater Gabriele Tellez (Tirso de Molina) 1571—1648. Verdien er 15 c. grønn.

I serien med bilde av general Franco er utkommet 10 p. brun.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Kort tid etter marskalk Stalins død utkom et sørgemerke. Merket bærer Stalins bilde, hans fødsels- og dødsdato. Verdien er 1,50 kcs. svart.

Den 17. januar utkom to merker i anledning av den 2. tsjekkiske fredskongress. Verdier 1,50 kcs. og 4 kcs.

Den 10. februar utkom to merker i anledning 75 års dagen for professor Zdenek Nejedly's fødsel. Verdier 1,50 kcs. og 5 kcs.

Den 25. februar utkom 3 merker i anledning av 5 års jubileet for «Februar-seieren». Verdier 1,50 kcs, 3 kcs og 8 kcs.

Den 28. februar utkom en serie på 5 merker med bilde av kjente tsjekkiske forfattere. Verdier 1 kcs, 1,50 kcs, 2 kcs, 3 kcs og 5 kcs.

Den 5. mars utkom to merker i anledning av 10 års dagen for forfatteren Bedrich Vachek's død. Verdier 1 kcs og 3 kcs.

Den 8. mars utkom to merker i anledning av den internasjonale kvinnedag. Verdier 1,50 kcs og 2 kcs.

Den 20. mars utkom to merker i anledning av stifelsen av det tsjekkiske vitenskapsakademi. Verdier 1,50 kcs og 4 kcs.

Den 30. mars utkom tre propagandamerker for oppbygning av sosialismen. Verdier 1,50 kcs, 2 kcs og 3 kcs.

TYSKLAND — VEST-BERLIN:

I serien «Berømte Berlinere» er utkommet et merke med bilde av Theodor Fontane. Verdi 8 pf rødbrun.

TYSKLAND ØST!

Den 14. mars utkom en minneserie i anledning av 70 års dagen for Karl Marx' død. Verdiene er 20 pf brun/gul, 24 pf rød/brun og 84 pf blå/brun, med forskjellige bilder av Marx.

Den 28. mars utkom et minnesmerke, 35 pf brun, i anledning av 85 års dagen for den russiske forfatter Maxim Gorkis fødsel.

UNGARN:

Til minne om slaget ved Stalingrad er utkommet to merker med bilde av henholdsvis en tank og en soldat med kart over krigsskueplassen som bakgrunn. Verdien er 40 f. lillarød og 60 f. rødbrun.

Der er utkommet en dyreserie i verdiene 20 f., 30 f., 40 f., 50 f., 60 f., 70 f., 80 f., 1 Ft., 1,50 Ft. og 2 Ft.

Den 9. mars utkom et sørgemerke for Stalin i form av en miniatyrblokk. Verdien er 2 Ft. sort med rød tekst.

U. S. A.

Den 23. februar utkom et merke, 3 c lyseblått, til ære for nasjonalgarden.

Den 2. mars utkom to merker i samme verdi, et til ære for staten Ohio (brunt) og et for territoriet Washington (grønt).

Den 30. april utkom et merke, 3 c blått, til minne om overtagelsen av Louisiana.

ØSTERRIKE:

Den 21. februar utkom et merke i anledning av 50 års dagen for Hugo Wolfs død. Verdien er 1,50 s. stålblå.

Norges-nytt

Den 1. juni utkom et nytt norsk 30 øres frimerke med tillegg 10 øre til inntekt for Landsforeningen mot kreft. Merkebildet er rødt på gulaktig bakgrunn. Opplaget er oppgitt til ca. 2 000 000. Det var som vanlig ikke ordnet med førstedagsbrev gjennom Postverket, men derimot hadde Landsforeningen mot kreft latt fremstille en smakfull «førstedagskonvolutt» som

man ved å sende inn bestilling på forhånd kunne få stemplet på utgivelsesdagen, med påsatt frimerke.

Som det har vært kjent i samlerkretser besluttet Poststyret i vinter at det skulle utgis en ny Nordkapp-serie og som før skulle tillegget gå til Landslaget for Reiselivet i Norge. Opprinnelig var tanken å beholde tillegget på 25 øre, men da F.I.P. og dermed størsteparten av den organiserte internasjonale filateli har besluttet å boikotte merker med tilleggsverdi over 50% av pålydende, ble tilleggene på den nye serie forandret. Verdien blir 20+10 øre grønn, 30+15 øre rød og 55+25 øre blå. Utseendet er som på de tidligere utgaver. Heller ikke for disse merkers vedkommende er det adgang til å be-
stille førstedagsbrev gjennom Postverket.

Merkene vil være til salgs fra 15. juni, men bare ved postkontorene i Oslo. (Samlerluken). Stavanger, Bergen, Trondheim, Hammerfest og Honningsvåg, ved brevhuset Nordkapp og ved postekspedisjonene, Trondheim — Bergen og Trondheim — Kirkenes.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo.

Michel Briefmarkenkatalog Deutschland 1953. 264 sider. Format 14,5 x 21 cm. Pris DM 4.80. Forlag: Verlag der Schwaneberger Album, Eugen Berlin, München 5.

Dels av hensyn til det omfangsrike samleområde, dels av hensyn til de mindre bemidlede samlere, har Michel utgitt et ajourført særtrykk av Europa-katalogen, omfattende alt som angår Tyskland

og tysk post i fremmede land. En rekke spesialavsnitt er ekstra grundig behandlet, og katalogen, som er pent heftet, fremtrer som en håndbok mer enn som katalog. Alt om tyske besettelser under den 2. verdenskrig er samlet i ett avsnitt. Katalogen er i det hele blitt en meget nyttig hjelp for enhver Tyskland-samler.

Newfoundland Air Mails 1919—1939. 180 sider. Format 15,5 x 24 cm. Pris 15/- + porto 1/-. Forlag: H. R. Harmer Ltd., 41 New Bond Street, London W. 1.

Boken er formet som en historisk oversikt over de flyvninger som har vært foretatt mellom Nord-Amerika og Europa, fra de første mislykkede forsøk, opp til regelmessig trafikk. Boken er rikelig illustrert og bringer alle overstempler, «første tur»-stempler og konvolutter, og luftpostfrimerker fra Newfoundland, — dessuten inneholder den en hel del statistikk og bilder fra begivenheter i forbindelse med Atlanterhavsflyvningene.

Cataloge Galvez Precio Corriente - Espana, 1953. 160 sider. Format 12 x 20,5 cm. Pris \$ 0.50. Forlag: M. Galvez, Principe 1, Madrid.

Denne Spania-katalogen er en ren generalkatalog som ikke har tatt med noen varianter, men har for øvrig med alle merker som er utkommet i Spania, både fra borgerkrigen og tilleggsmerker. Den er delt i 10 nummererte avsnitt, og innholdsfortegnelsen på første side, sammen med avsnittsnr. i margin på hver eneste side, gjør katalogen oversiktlig og grei.

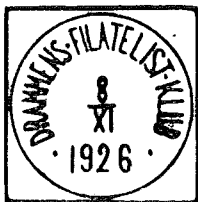
Stamp Collectors Annual 1953. 100 sider. Format 14 x 21,5 cm. Pris 2/6. Forlag: Harris Publications Ltd., Buckingham Str., Strand, London W. C. 2.

Årets utgave åpner med en artikkel om «jernteppefilateli» og en om Sudans billemmer. Som vanlig utpekes årets peneste merker, hvor Norden er representert med det finske sjakkmerket. Foruten en del andre velskrevne, mindre artikler om forskjellige emner og meget komplette lister over filatelistiske organisasjoner, tidsskrifter og annen litteratur, er det tatt med avbildninger av alle frimerker med bilde av dronning Elisabeth II før hun ble dronning. — En allsidig og velredigert årsoversikt.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsiktede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 261 i forbindelse med den årlige generalforsamling mandag den 9. februar 1953.

Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup, som ønsket de fremmøtte velkommen. Et nytt medlem, hr. fotograf Hjelm Larsen, ble opptatt i klubben fra og med dette møtet. Formannen ønsket ham velkommen og håpet

han ville trives med sin hobby i klubben vår. — Referat fra møte nr. 260 ble opplest og godkjent. Etter at formannen hadde gjennomgått den innkomne post, leste han opp møtestatistikken for klubben for året 1952. Før møtet ble hevet ble hr. Langerud valgt til dirigent for generalforsamlingen.

Sekretæren leste klubbens årsberetning, som ble godkjent. Kassereren leste regnskapet. Det var revidert og funnet i orden og kassereren meddelt decharge. Med hensyn til årsberetning for Stigende Fond, henviste formannen til regnskapet for samme, som ble referert av kassereren. Årsberetning for byttevirksomheten ble lest av Torgersen og vedtatt uten bemerkninger, det samme ble beretningen fra bibliotekaren. Årsberetning fra junioravdelingen ble lest av frk. Larsen, som til slutt anmodet seniorene om å ta mere aktiv del i arbeidet for juniorene.

Man gikk så over til valgene, og dirigenten leste opp valgkomitéens innstilling.

Sverdrup hadde gjort valgkomitéen oppmerksom på at han ikke ønsket gjenvalg som formann. Han mente det var til det beste for klubben om man av og til skiftet om å ta formannsvervet. Valgkomitéen hadde innstilt viseformannen, Breda Sørensen, et annet forslag nevnte Langerud som formannskandidater. Begge hadde innsigelser mot å ta formannsjobben, og enden på diskusjonen ble at Sverdrup, til alles begeistring, mottok gjenvalg. Som ny sekretær ble enstemmig valgt Ole Henrik Franzen.

Klubbens styre får således i 1953 følgende sammensetning: Formann: Ing. H. Sverdrup (gj.v.), viseformann: Breda Sørensen, kasserer: Th. Mandt (gj.v.), sekretær: Ole H. Franzen (ny), styremedlem: frk. Asta Larsen (gj.v.).

De øvrige valg fikk følgende utfall: Varamenn til styret: H. Chr. Hansen, Ingr. Thorsen og Haakon Hellner (ny). Revisorer: gjenvalg av A. Andresen og Olav Olsen. Bibliotekar: A. Andresen (gj.v.). Bytteforstander: Sven P. Torgersen (gj.v.). Assistent hos bytteforstander: Th. Mandt (gj.v.). Styremedlem i Stigende Fond: H. C. Christoffersen (gj.v.). Suppleant i Stigende Fond: Edm. Eriksen (ny). Auksjonskomité: gjenvalg av Torgersen, Breda Sørensen og Smith. Protokollfører: E. Smith (gj.v.). Varamann for protokollfører: frk. Larsen (gj.v.). Tillitsmenn for junioravdelingen: gjenvalg av frk. Larsen og Mandt. Medlem av valgkomitéen etter Andresen som nu uttrer: Edm. Eriksen. Festkomité for 1953: fru Øgar, Langerud og frk. Larsen.

Formannen takket Eriksen for hans arbeid for klubben i de år han har fungert som sekretær, og han ønsket Franzen velkommen i styret som klubbens nye sekretær.

Dirigenten takket for seg og uttalte håpet om at de vedtak som var gjort på generalforsamlingen måtte bli til beste for klubben.

Formannen takket på klubbens vegne hr. Langerud for hans dyktige, greie og saklige ledelse av klubbens generalforsamling.

En gratisutlodning avsluttet møtet hvor 34 medlemmer deltok. EE.

Møte nr. 262 ble avholdt mandag 9. mars 1953 i Central Hotell.

Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup, som ønsket de fremmøtte medlemmer velkommen.

Referat fra møte nr. 261 ble opplest og vedtatt.

Formannen refererte innkommet post, herunder brev fra vårt gamle medlem, hr. Chr. Mathiesen, som takket for vedtaket i klubben og meddelte at han ville være hos oss i tankene hver annen mandag i måneden. Fra Kristiansand ble meddelt at utstillingen der nede hadde gitt et overskudd på ca. kr. 170.—. De sist mottatte tidsskrifter ble også behørig gjennomgått. Til slutt ble referert meddelelse fra forbundet angående ny redaktør til tidsskriftet. Det viser seg meget vanskelig å finne en ny mann, til tross for avisinserenter i bladet.

Av vårt medlem frk. Asta Larsen hadde klubben fått 3 falske frimerker, som med takk ble innlemmet i klubbens falsifikatsamling.

Fra et annet medlem, hr. H. Chr. Hansen, hadde klubben fått i foræring medlemskort for flere år fremover. Også denne gave ble mottatt med takk.

Ordet ble så gitt aftenens kåsør, arkitekt R. Adler, som holdt et instruktivt foredrag om «Montasje og skriftprøver». Han viste oss en hel del oppsetninger av merker på forskjellige måter, og redegjorde for hva han fant å være en god eller dårlig løsning av de forskjellige problemer som meldte seg under monteringen av merkene i albumene. Under teksting viste han oss flere skrifttyper, og han sendte rundt adskillige ark som viste hvordan montasje og teksting kan utføres, og i den forbindelse nevnte han de forskjellige papirkvaliteter og hvordan de var å skrive på. — Han høstet stor applaus for sitt foredrag, som tydet på at det med montasje og teksting var ofret stor oppmerksomhet der i gården.

En gratisutlodning blant medlemmer som uoppfordret hadde betalt kontingent for 1953 innen marsmøtet, avsluttet møtet hvor 31 medlemmer deltok.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 347 ble holdt den 13. januar 1953 i Maskinistforeningens nye lokaler i Henrik Wergelands gate 62 under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. 27 medlemmer var til stede.

Som nye medlemmer ble opptatt Rolf Asbjørn Nøst, Carl Torgersen og kontorsjef Sigm. Setsaas, Trondheim.

Til dette møte hadde formannen tatt med *Fourniers Falsifikatsamling*, og for den ble lagt frem til gjennomsyn, ga han en liten orientering om samme, hentet fra bokens forord.

Francois Fournier drev i årene før verdenskrigen og til sin død under den første verdenskrig en utstrakt fabrikkasjon og handel med falske merker, falske overtrykk og falske stempler. Produksjonen og omsetningen var så stor at der er fare for at nesten hver eneste generalsamling verden rundt inneholder et eller flere av disse falsknerier. Under hans etterfølger gikk forretningen tilbake, og til alt hell for hele filatelien lykkedes det Den filatelistiske Forening i Geneve ved dens dyktige formann M. E. Friederich, å få kjøpt forretningen med hele dens

lager og alle rettigheter. Den filatelistiske Forening i Geneve lot så utføre 480 nummererte album av disse forfalskninger mens restbeholdningen ble tilintetgjort under offentlig kontroll. Albumene ble ved subskripsjon solgt til eksperter, foreninger, kjente samlere og forhandlere verden over, og filatelien har gjennom dette verk fått et verdifullt undersøkelsesmateriale som er til uvurderlig hjelp for samlerne.

Klubben ervervet sitt eksemplar av Fourniers Falsifikatsamling under den siste krig gjennom borgermester Midelthun, Stavanger, til en pris av kr. 380,00. I dag kan den neppe oppdrives for det mangedobbelte, og etter sigende skal der kun finnes 3 eksemplarer i Norge. — Etter formannens redegjørelse ble albumet beskuet med levende interesse av de tilstedeværende medlemmer.

Til slutt la salgslederen frem en del utvalgshefter, og møtet ble hevet ved 22-tiden.

Møte nr. 348 ble holdt i Maskinistforeningens lokale den 27. januar under ledelse av formannen Sigurd B. Johnsen. 23 medlemmer var til stede.

Formannen åpnet møtet og ga så ordet til sekretæren, som refererte forrige møte.

Sivilingeniør Jon Keim ble enstemmig innvotert som medlem nr. 104.

Som passivt medlem hadde styret innvotert inkassosjef Abraham Aas, Oslo.

En del post var ankommet og ble referert ved formannen.

Likeledes var de siste nr. av tidsskriftene kommet og ble lagt frem.

Blant de medlemmer som hadde betalt medlemskontingenten innen 15. januar ble det foretatt en gratisutlodning, og gevinsten — en pen innstikkbok — ble vunnet av Thorbjørn Jensen.

Juniorgruppens regnskap og årsmelding ble deretter referert og godkjent.

Til å forberede årets valg ble der foreslått å opprette en valgkomité, og følgende 3 medlemmer ble valgt:

1. J. I. Hansen.
2. M. Berg Thomassen.
3. Erling Knudsen.

Kveldens hovedpost var en gjettekonkurranse ved formannen. Den var arrangert som lagkonkurranse, og 2 lag var i ilden. Resultatet ble uavgjort med 14—14 av 24 oppnåelige points.

Til slutt la salgslederen frem en del utvalgshefter, og møtet ble så hevet kl. 22.

Møte nr. 349 ble holdt i Maskinistforeningens lokale tirsdag 10. februar 1953. — 21 medlemmer var til stede.

Formannen, Sigurd B. Johnsen, ledet møtet. Han ga først ordet til sekretæren, som refererte forrige møte.

En del ankommet post ble referert ved formannen, som også anmeldte de siste nr. av tidsskriftene. Han fremhevet særlig siste nr. av Norsk Filatelistisk Tidsskrift, som hadde meget stoff om vår klubb.

I «5 minutter» holdt M. Berg Thomassen et interessant kåseri om Hollands frimerker, samtidig som han demonstrerte sin Hollandsamling.

Aftenens auksjon ble holdt ved Arne J. Hansen, og det ble omsatt for kr. 49.—.

Salgslederen var godt forsynt med utvalgshefter som ble lagt frem. Møtet hevet kl. 22.

Klubbens 20. ordinære generalforsamling ble holdt i Handelens Hus tirsdag 24. februar 1953 kl. 19.30 under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. Det var 31 medlemmer til stede.

Formannen ønsket de fremmøtte velkommen og erklærte så generalforsamlingen for åpnet. Deretter ga han ordet til førstesekretæren, som leste opp styrets årsberetning. Den ble godkjent uten bemerkninger.

Videre ble Velferdskomitéens beretning opplest ved dens sekretær, og regnskapet ved kassereren. Begge ble enstemmig godkjent.

Klubbens regnskap, som omfattet driftsoppgjør og status samt fondsregnskapene ble så fremlagt og opplest. Regnskapet var revidert og ble godkjent.

Utstillingskomitéens beretning og regnskap ble deretter lest opp, likeledes styrets budsjettforslag for 1953. Alt ble enstemmig vedtatt.

Deretter gikk man over til valg. Formannen nektet bestemt å motta gjenvalg, og valget resulterte i at Arne J. Hansen ble valgt til ny formann. Førstesekretæren ble gjenvalgt, og til annesekretær ble valgt Ingolf Nilssen.

Likeledes ble bibliotekar, revisor og arkivar gjenvalgt. Til Velferdskomité ble valgt Nils Eriksen, E. Wirsching og Karl Fallang. Fest- og turkomitéen ble gjenvalgt. Likeledes ble tillitsmennene for juniorgruppen gjenvalgt.

Den nye formannen takket Sigurd B. Johnsen for den innsats han hadde gjort i de 10 år han hadde sittet som formann, og som en liten oppmerksomhet fra styret overrakte han ham en buket tulipaner.

Hr. Johnsen takket for blomstene og overrakte så formannsklubben til den nye formann, hvorefter han erklærte generalforsamlingen for hevet.

I forbindelse med generalforsamlingen ble det holdt medlemsmøte nr. 350.

Første post på programmet var rundstykker, kaker og kaffe, som ble servert straks generalforsamlingen var hevet. Etter at man hadde hygget seg rundt bordene en times tid, gikk man i gang med en utlodning til inntekt for Fest- og Turfondet. Loddene fikk god avsetning, og de heldige vinnere fikk en rekke verdifulle gevinster.

Etter trekningen refererte formannen en del ankommet post, og anmeldte også de siste nr. av tidsskriftene.

Deretter ble aftenens gratisslotteri foretatt. Alle klubbens 104 medlemmer deltok i dette, og gevinstene var Norge nr. 10 (24 skill.) og Norge nr. 260 (Universitetet). De ble vunnet av henholdsvis Georg Dahl og Odd Knudsen.

Deretter ble Gjesteboken, Statistikkboken samt en del fotografier fra møtet 7. nov. og festen 8. nov. lagt frem til gjennomsyn.

Under «Eventuelt» anmodet M. Berg Thomassen styret om å ta opp spørsmålet om å gå til innkjøp av et balloptikonapparat, noe formannen lovet.

Til slutt la salgslederen frem et fyldig utvalg med hefter, og møtet ble så hevet kl. 23.

Medlemsmøte nr. 351 ble holdt i Maskinistforeningens lokale tirsdag 10. mars 1953 under ledelse av formannen, Arne J. Hansen. Det var 21 medlemmer til stede.

Formannen åpnet møtet og holdt så en kort minnetale over Trygve Haugeland som var avgått ved døden. Deretter ga han ordet til sekretæren, som refererte generalforsamlingen samt møte nr. 350.

En del post var ankommet og ble referert ved formannen, som også anmeldte de siste nr. av tidsskriftene. Han meddelte også at skipsreder Abraham Odjell var innvotert som passivt medlem av klubben.

Under «Eventuelt» opplyste han at Sigurd B. Johnsen, M. Berg Thomassen og Joh. D. Behrens var valgt til kontaktmenn, som skulle ta seg av nye medlemmer på møtene. I kveldens «5 minutter» holdt disp. Behrens et interessant kåseri om bananer, og demonstrerte i forbindelse med dette en liten frimerkesamling med bananmotiver.

Til biblioteket var der kommet 3 bøker som gave fra Sigurd B. Johnsen.

Kveldens auksjon ble så holdt ved 2. sekretæren, og deretter la salgslederen frem en del utvalgshefter.

Møtet hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 1337 ble holdt i forbindelse med den årlige generalforsamling mandag den 16. mars 1953 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen.

Til stede var 53 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble vedtatt med en bemerkning.

2 medlemmer var avgått ved døden, nemlig 122/53 Konsul Fredrik Benzinger, Stockholm, oppt. 3/2 1925, og 167/53 Rittmester Fred Elster, oppt. 16/1 1930.

Formannen lyste fred over deres minne.

Det forelå utmeldelse fra 678/53 Walter B. L. Bose, Buenos Aires samt adresseendring fra 502/53 Olav Dahl før V. Moland pr. Lillesand, nu postboks 57, Arendal.

Holtan refererte diverse smånytt bl. a. fra utenbys klubber, ett bytteønske ble fremlagt.

Ulleberg takket for en bok som anonymt var kommet inn til biblioteket, «Norske Byvåpen og Adelsvåpen».

Møte nr. 1337 ble så ajournert, og man gikk over til generalforsamlingen.

M. C. Rosenhavn ble valgt til dirigent med akklamasjon.

Formannen leste årsberetningen som ble besluttet vedlagt protokollen uten bemerkninger.

Formannen leste så opp Gevinst- og Tapskonto og Status pr. 31/12-52, revisors innberetning og Rådets uttalelser, og kom med sine bemerkninger til regnskapet.

I. I. Jacobsen foreslo å anbringe Husfondets midler samt endel av klubbens andre midler samlet i en 1. prioritet.

Thrap-Meyer syntes man fikk for dårlig utbytte ved anbringelse i Norge, og foreslo å undersøke mulighetene for å få anbrakt klubbens midler i sikre papirer i utlandet, hvorved man kunne få bedre renter. Han frarådet anbringelse i 1. prioritet medmindre man hadde midler til også å kjøpe de øvrige prioriteter hvis det skulle bli et krakk.

Formannen mente det ikke var korrekt å anbringe midlene i utlandet. De måtte plasseres kortsiktig, så man forholdsvis fort kunne få frigjort pengene hvis en sjanse til f. eks. plassering i eget hus skulle dukke opp.

Brecke spurte om det i klubbens vedtekter var noen bestemmelse om anbringelse av klubbens midler — hvortil formannen svarte at man var ikke bundet til annet enn generalforsamlingens beslutninger.

Brecke anbefalte en god 2. prioritet. 1. prioritet ville bli et for stort beløp hvis det gjaldt Oslo, hvilket det for sikkerhets skyld burde være.

Stensdal bemerket vedr. inntekten ved salg av «Norske Poststempler» kr. 20.62, at når salget gikk så smått, ville det være bedre å sette ned prisen og få katalogen solgt.

Dirigenten var personlig enig i at man måtte være forsiktig med å plasere klubbens midler i utlandet, og at en begrensning til 1. prioritet i Norge var vanskelig, renten var heller ikke stor. Det fantes nu sikre 2. prioriteter, og han anbefalte at generalforsamlingen ga sin tilslutning til at Husfondets midler og klubbens midler i den utstrekning styret finner det forsvarlig, anbringes samlet i pantobligasjoner i fast eiendom som finnes formålstjenlig og gir tilstrekkelig sikkerhet — og i samarbeide med Husfondkomitéen.

Forslaget ble vedtatt med akklamasjon.

Regnskapet ble godkjent og decharge meddelt.

Deretter fulgte en diskusjon om Stendals forslag om nedsettelse av prisen for Stempelkatalogen. Forslaget som igjen ble fremsatt — men prisreduksjonen var da foreslått til en utsalgspris på kr. 4.— — ble ved avstemning forkastet mot 1 stemme. I diskusjonen deltok Stensdal, formannen, dirigenten, Holmboe, Karlson og Arnesen.

Formannen refererte forslaget til anvendelse av årets overskudd og rådets bemerkninger til dette og til budsjettforslaget. Rådet foreslo at av overskuddet ble tilskuddet til juniorene redusert til kr. 300.— og de overskyttende kr. 200.— ble oppført til matrikkelen, og i budsjettet å redusere post 10 — Jul- og sommermøter — til kr. 300.— og overføre de derved frigjorte kr. 250.— til matrikkelen. Styret hadde sluttet seg til Rådets forslag. Matrikkelen ville komme på kr. 1000.— å 1200.—.

Forslaget om overskuddets anvendelse med den av Rådet foreslåtte forandring ble godkjent.

Formannen leste opp budsjettforslaget og meddelte at styret hadde sluttet seg til Rådets forslag ang. post 10. Med denne forandring ble budsjettforslaget godtatt.

Dirigenten ba generalforsamlingen gi styret sin takk for at det hadde klart administrasjonen med så beskjedne utgifter. Medlemmene fulgte oppfordringen med kraftig akklamasjon.

Man gikk så over til valgene.

Dirigenten refererte forslaget fra valgkomitéen som hadde bestått av Per Gellein, formann, Jorulf G. Jensen og Jarle O. Stensdal.

Ved skriftlig avstemning ble Arnstein Berntsen gjenvalgt som formann for 1953 med 48 stemmer. Thune-Larsen og H. Matfeld fikk 1 stemme hver.

Til styremedlemmer for 1953/54 ble valgt: Leiv A. Brecke med 48 st. og I. I. Jacobsen med 46 st. Ulf Johansen, Bjarne Grøntvedt, Ulleberg og Widerøe fikk 1 st. hver. 1 seddel var blank.

Med akklamasjon ble følgende valgt til varamenn for 1953: Per Widerøe, Kr. Hangeraa, Ulf Johansen og Anders Evensen jr.

Med akklamasjon ble G. Nygaard gjenvalgt til revisor med honorar kr. 200.— for 1952.

Valg til klubbens 7-mannsråd. For 1953/59 ble gjenvalgt Jorulf G. Jensen, Per Gellein og Osw. Tørjesen, og som nytt medlem Dan Thune-Larsen. Varamenn: Stian Sandnes og Hans Matfeld (gjenvalg) og som ny Erling Mathiesen.

Generalforsamlingen godkjente at de siste valg var foregått ved akklamasjon.

Vedr. innkjøpet av praktverket over den engelske konges samlinger, meddelte formannen at klubben nu praktisk talt hadde fått inn det nødvendige beløp, og det gjenstod 2 lynauksjoner. Event. rest kunne tas av bibliotekets midler. Verket ble fremlagt etter møtet.

Arnesen spurte om styret hadde besluttet at Håndboken skulle utgis på engelsk, hvortil formannen svarte at dette var en forbundssak.

Dirigenten takket formannen for det dyktige og uegenytte arbeide han hadde nedlagt, og takket de to avgåtte styremedlemmer. Etter en kraftig applaus fra medlemmene ble generalforsamlingen hevet, og man gikk igjen over til møte nr. 1337.

Formannen takket Rosenhavn for den greie ledelse av generalforsamlingen. Han takket så videre Ulleberg og Stousland for det hyggelige samarbeide i styret, og ønsket så Brecke og I. I. Jacobsen velkommen i styret, og sluttet med å takke for den tillit som var vist ham ved gjenvalget som formann.

Som tilsynsman for juniorene ble valgt: Omar Eliasen med fru Langeborg som varamann.

Aarøe takket på gratislotteriets vegne for gaver i 1951, leste beretningen for 1952 og takket for gaver i 1952. Formannen takket Aarøe for hans arbeid med gratislotteriet gjennom flere år.

Formannen meddelte at spørsmålet om ny redaktør for tidsskriftet nu var i orden.

Omar Eliassen leste opp beretningen fra junioravdelingen, og formannen takket ham for god ledelse av juniorene og ba ham overbringe klubbens hilsen til disse.

Møtet ble hevet kl. 21.45.

Per Widerøe.

Årsberetning for 1952.

Året 1952 har vært et rolig driftsår uten særlige sensasjoner, og styret har lagt an på ikke å engasjere seg med utenlandske foredragsholdere for ikke å gå ut over det oppsatte budsjett. Når regnskapet viser et pent overskudd, skyldes dette uventede større inntekter av klubbens publikasjoner, likesom styrets representasjonsutgifter har vært ualminnelig små.

Medlemstallet gikk også noe ned i 1952 — fra 730 til 714. Herav er 4 æresmedlemmer, 1 innbudt medlem og 74 livsvarige medlemmer. Tilgangen har vært 16, mens 15 er avgått ved døden og 17 er utmeldt.

Det har i 1952 vært avholdt 19 hovedmøter hvorav 18 i Oslo Handelsstand. Ett møte ble holdt i forbindelse med den årlige generalforsamling, den 17. mars, ett i forbindelse med ekstraordinær generalforsamling den 3. november, ett i forbindelse med sommermøtet den 16. juni på Hvalstrand og ett sammen med julemøtet den 15. desember. Klubbafteanutvalget har holdt sine møter og auksjoner i de vanlige lokaler. Fremmet på hovedmøtene har vært i alt 1208.

I 1952 hadde klubben ingen 50-års jubilanter, men seks 25-års jubilanter, nemlig Anton Holmboe, O. G. Randers-Pehrsson, O. Bang Slettemo, Reidar Berg, Ole Thyholdt og Bjarne Grøntvedt.

Klubbens styre har bestått av: Arnstein Berntsen (formann), Tor Joh. H. Holtan (nestformann og sekretær), Bjarne Grøntvedt, Jørgen S. Stousland og Wilh. Ulleberg.

Varamenn: Leiv A. Brecke, Per Widerøe, Kristen Hangeraa og Chr. Olai-Olsen. —

Det har vært holdt 12 styremøter, hvori Leiv A. Brecke som regel har deltatt. Han har også assistert Per Widerøe med motereferatene. Wilh. Ulleberg har vært styrets referent.

De øvrige tillitsmenn i 1952 var: Kasserer: Sven Chr. Francke. Sekretær: Tor Joh. M. Holtan. Revisor: G. Nygaard. Bibliotekar: Wilh. Ulleberg. Styrer av type- og falsifikatsamling: Dan Thune-Larsen. Junioravdelingens tilsynsmenn: Omar Eliassen med Arvid Skavang som varamann. Auksjonsutvalg: I. I. Jacobsen (formann) og Hein Torgersen (kasserer). Bytteleder: Kristen Hangeraa. Voldgiftsutvalg for byttevirksomheten: M. C. Rosenhavn (formann), Omar Eliassen og Anders Trøsvik. Klubbafteensutvalg: Anton Holmboe (formann) og Hein Torgersen. Gratislotteriets leder: Wilhelm Aarøe. Kontaktmann: Fru Langeborg og Bjarne Grøntvedt. Husfondkomité: I. I. Jacobsen (formann), Aage Biering og Wilh. Ulleberg. Norges-katalogens utvalg 1952/53: Bjørn Melbye (formann), Carl Pihl og Arvid Skavang — supplert av Dan Thune-Larsen og Arnstein Berntsen.

Klubbens 7-mannsråd: M. C. Rosenhavn (formann), Wilh. Aarøe, Jorulf G. Jensen, Jarle O. Stensdal, I. I. Jacobsen, Per Gellein og Osw. Tørjesen. Varamenn: Dan Thune-Larsen, S. Sannes og H. E. Matfeld.

Klubbens representanter til Norsk Filatelistforbund: Anton Holmboe, Per Gellein, M. C. Rosenhavn, Jarle O. Stensdal, H. E. Matfeld, A. Trøsvik, D. Thune-Larsen, A. Berntsen, I. I. Jacobsen, Bjarne Gundersen, Omar Eliassen, Bjarne Grøntvedt og Wilh. Ulleberg. — Varamenn: Helge Reff, Tor Joh. M. Holtan, J. Stousland, Sven Francke og A. Skavang.

Klubbens utvalg for «Verdsettelse av avdøde medlemmers samlinger» har vært i virksomhet 4 ganger i 1952.

«Norges-katalogen» 1953 er det en liten beholdning av, som ventes å bli solgt innen neste utgave kommer. Styret har disponert restopplagene av 1949- og 1951-utgavene, noe til full pris, men mesteparten til sterkt reduserte priser. Av «Stempelkatalog» og «Glade Minde V» har det vært ubetydelige salg.

Biblioteket arbeider fremdeles tungt med den totale mangel på plass, men vesentlig gode ting er atter innkjøpt. Den største post er praktverket om den engelske konges samlinger, som er besluttet innkjøpt, men ved årets utgang ikke ankommet.

Junioravdelingen er gått frem også i 1952. Ved møtekommenhet fra overlæreren ved Ruseløkken skole har juniorene en førsteklases og gratis møtesal, og de har også mye bra materiell og hjelpemidler å arbeide med.

Den nye medlemsmatrikkel vil bli utsendt våren 1953 sammen med et hefte som inneholder klubbens statutter og regler for virksomheten, samt fortegnelse over klubbens tillitsmenn.

Klubbens skattesak er fremdeles ikke avsluttet, og det foreløpig innbetalte beløp, kr. 5287.—, må inntil videre betraktes som ilignet skatt fra krigsårene. Regnskapsmessig har imidlertid driftsåret 1952 vært bra, og vi tillater oss å henvise til regnskapene, som viser et langt større overskudd enn ventet.

Årets generalforsamlingsvedtak om diverse kontingentforhøyelser har ikke hatt innflytelse på dette års regnskap, men trer i kraft pr. 1. januar 1953. Styret mener at forhøyelsen skal være tilstrekkelig til at ledelsen kunne arbeide friere med hensyn til underholdning på møtene, tillysning av konkurranser o.s.v., og at regnskapet allikevel skal kunne vise overskudd etter at nødvendige avskrivninger er foretatt.

1952 har vært et godt arbeidsår for klubben, og styret retter herved en hjertelig takk til alle dens tillitsmenn og medlemmer som trofast har sluttet opp om ledelsen når dette kan ha vært nødvendig. Vi ønsker klubben fortsatt hell og fremgang og ellers de beste ønsker for den nye ledelse.

Oslo, desember 1952

Arnstein Berntsen, formann.

Tor Joh. M. Holtan, nestformann.

Bjarne Grøntvedt. Jørgen S. Stousland. Wilh. Ulleberg.

TØNSBERG FILATELISTKLUB

Den 5. februar holdets det 255. ordinære møte i Tønsberg Meieris møtesal, ledet av kassereren, Ivar Kjølberg, i formannens fravær. Han refererte en del innkommet post, og etterpå fortalte sekretæren om en nylig utkommet bok om Falkland Islands frimerker, utgitt i England av B. S. H. Grant — et for oss vestfoldinger særlig interessant område.

M. Hauge nevnte noen tilfeller med utvalgsendinger, hvor dårlige og defekte eksemplarer av bedre frimerkeutgaver var satt i uforholdsmessig høye priser. Han hadde påklaget forholdet hos vedkommende eier, som hadde erklært seg delvis enig i kritikken og uttalt å ville rette på forholdet.

Odd B. Marthinsen, Tønsberg, ble enstemmig innvotert som nytt medlem. Til opptakelse anmeldtes Per Monrad Nilsen, Tønsberg, og Ragnar Faye, Barkåker.

Det utspant seg etterpå en livlig diskusjon om frimerkeavstempelingen her i Norge med innlegg av A. Bye og flere andre av medlemmene.

14 medlemmer til stede.

Det 256. ordinære medlemsmøte holdtes i Tønsberg Meieris møtesal den 19. februar, ledet av Ivar Kjøberg i formannens fravær.

Det ble referert tilbud fra Caspersens etterlatte ved Wilhelm Jensen, Fredrikstad, om tilsendig av utvalg, og man besluttet å skrive til ham og be om å få tilsendt et passende utvalg.

Det fremkom forslag om å oppnevne en valgkomité i anledning av det kommende årsmøte, og det ble besluttet å ta saken opp på neste medlemsmøte.

A. Bye kritiserte Postverkets salg av merker til samlere, og som en fortsettelse av sitt innlegg under diskusjonen på forrige møte om avstemplingen av norske frimerker, holdt han et meget interessant kåseri om stempler gjennom tidene. Kåseriet ble supplert ved demonstrasjon av et utvalg brev, som viste de forskjellige avstemplinger og annulleringer. — Kjøberg takket Bye for innlegget, og de 17 fremmøtte medlemmer applauderte kraftig.

Det 257. ordinære møte holdtes i det vanlige lokale den 5. mars, og i formannens fravær ledet sekretæren, Bj. Herlin, møtet.

Det ble besluttet å holde klubbens generalforsamling den 26. mars, og til medlemmer av den på forrige møte foreslåtte valgkomité ble innvalgt Sigurd Bratvold, Trygve Kopstad og S. H. Nilsen.

Klubbens gode venn, agent C. M. Henriksen, Oslo, hadde til møtet sendt ned sin store premierte samling Norge portomerker, som ble demonstrert av Sigurd Løkeberg. Samlingen ble ivrig studert av medlemmene, og klubben takker Henriksen for at han lot oss få se den.

Den nyvalgte festkomité, Harald Klemmetsby og S. H. Nilsen, ordnet så med en hyggelig bevertning med wienerbrød og kaffe, et tiltak som medlemmene så ut til å sette stor pris på, og som møtelederen uttalte sin takk for. Som forrige gang var det også i dag 17 medlemmer til stede.

Bjarne Herlin.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

London 17. mai 1943. Meldinger fra eiere av serien mottas til registeret. Søker som stempeksamler forbindelse med alle interesserte. — A. Bye, Skoppum.

Bytteannonse på 30 ord koster n.kr. 5.00 i ubr. norske frimerker. (Opplag 3 000.)
Frimärksbladet Postimerki, Hangö, Finland.

Finland: 200 forskj. n.kr. 7.50, 250 forskj. kr. 16.00. Øst-Karelen: 28 forskj. kr. 21.00. Prisliste og Finland spesialkatalog, 72 sider, kr. 2.00 i ubr. norske frimerker. — *Frimerkehandel Lauri Peltonen* — Hangö, Finland.

Til mine stempelsamlinger er jeg kjøper av Norge nr. 4, 8, 14, 18 og 10 øre stolpeskrift, nummer-, datum-, d/s-avstpl. og håndskrevne.
Johan Lyder von Tangen — Boks 50, Bergen.

Gammeltyske og Italienske stater kjøpes i god kvalitet. — *Arnstein Bernitsen, Postboks 189, Blommenholm.*

Se gjennom Deres dubletter: *Aasvær, Bodo Landsogn, Eidsfjord, Flaa, Fosnæs, Gamvig, Gol, Kvindherred, Nordheimsund, Støt, Sør-tjos, Underdal, Vangsnæs, Vardal, Vigøer, Volden* enring-stempler på røde merker søkes, kjøp eller bytte. — *Boks 53, Drammen.*

In exchange for 100—150 better stamps from your country, I will send you same quantity and value from Germany. — *Horst Wustlich, Berlin-Zehlendorf, Loebellstr. 8, Tyskland.*

Bytte med norske filatelister ønskes. Basis AFA, Zumstein eller Yvert. Send meg Deres mankolist, så får De min. Alle nyheter leveres som ubrukt, eller på førstedagsbrev. — *Ossi Hedman* — *Kymintie 7, Lahti, Suomi (Finland).*

Sjelden vel sentrerte ubr. Norge nr. 94: 1½ kr. Kong Haakon, av utmerket kvalitet er til salgs. Enkelte, par og 4-bl. selges til Norges-katalogens priser (se side 73) ÷ 10, 15 og 20 prosent. — *Dr. A. Berg, Stavanger.*

KILOVARA

— även genomsökt — köpes för minimum 5:— kronor per kg. fritt leverad *Rolf Gummessons Kilovaralager, Norrviken, Sverige.* — Begär prislista å närmare hundra olika kilovarasorter.

En del eldre, men ubrukte kataloger, bl. a. Zumstein og AFA 1949, diverse Norgeskat. 1941—1951, og et par spesialkat. rimelig til salgs eller byttes mot tyske frimerker. — *H. Durban-Hansen, Ekebergveien 23, Oslo 50, tlf. 42 13 65 — 68 23 28.*

NORGE-SAMLING

enligt Norgeskatalogen c:a 600:— Kr., med flertalet skillingmärken av genomsnittligt god kvalitet, realiseras för N.Kr. 300:—.

Rolf Gummeson A/B — Kunyngatan 55, Stockholm.

SKILLING - KRONEMERKER

Hele ark av følgende nr. (Norgeskatalogen 1953) selges til høystbydende: nr. 10 - nr. 16 II - nr. 17 b - nr. 19 II - nr. 21 I - nr. 89 og 90. Henvendelse: *William Bjerke, Rådhusgt. 11, Oslo. Tlf. 42 56 48.*

FRANKER FILATELISTISK!

JÄTTE-sommerrealisation

av skruv- och klämfjäderpärmar, dubletthäften samt andra utensilier, delvis till mindre än $\frac{1}{2}$ ordinarie marknadspriser. Dessa *bortslumpas jättebilligt* för att lämna plats för nyinkommande Borek- och Schaubek-album.

Kl. 2 Klämfjäderpärm, storlek 28 x 32 (standardformat Schaubek-Borek), mycket eftersökt pärm av *högklassig kvalitet*. Finnes i röd, grön, brun, blå och svart, vilka färger levereras i mån av tillgång per 3 5 10
37.50 60.00 112.50

Blad passande till dessa och till alla Borekalbum, Schaubekalbum m. fl. Av extra stark förnämlig elfenbensfärgad kartong, finrutade per 10 100 1000
5.25 37.50 277.50

Sl. 2 Skruvpärm — format 28 x 30 i helkartong — linneklädd rygg och hörn, mar-morerad per 3 5 10
21.00 30.00 48.75

Blad (med hål) passande bl. a. till dessa med mindre skönhetsfel i papperet (passa även till klämfjäderpärmarna) per 100 1000
6.75 45.00

Frimärksalbum utmärkta för nybörjare. Hela Världen, 40 sidor med förtryck per 10 100
12.75 105.00

Stora dubletthäften med plats för 500 märken 4.50 37.50

Små dubletthäften med plats för 160 märken 2.40 18.75

Pincett av utmärkt standardmodell, lättmetall, 11 cm. 7.50 67.50

Fickinsticksbok. Praktisk, helt tygklädd, lev. i brun, blå, orange eller beige i mån av tillgång. Form. 9 x 11 cm. 6 sid. m. 3 pergamynfalsar pr. sida. per 10 100 1000
10.75 82.50 675.00

D:o med 2 sidor och 4 pappersfalsar pr. sida — format 10 x 14,5 cm. 3.75 22.50 180.00

Lupp, äkta Zeissfabrikat, förstorar 10 ggr. Hopfällbar i praktiskt västficksformat 22 50 180.00

Fastsättare, prima svenskt fabrikat i pergamynpäsar om 1 000 st. utan tryck 4.30 33.75 295.00

Humoristiska filatelistiska färgglada brevkort — med tysk, lättförståelig text — nästan bortskänkas 2.00 9.00

Tandningsmätare, förstklassiga, exakta 0.75 5.00 37.50

När? kan Ni åter köpa stora album utan förtryck (50 blad) för Kr. 9.00, pärmar för 4.90, pincetter för 68 öre, insticksböcker f. 18-68 öre eller fastsättare f. 30 öre pr. paket.

OBS! Samtidigt erbjudas

NYHET: *Insticksbok för helsaker* av högsta kvalitet (Klämfickan fabrikat). 10 sidor med plats för 20 brev, med inbyggd spiral — pr. st. 18.75, pr. 10 st. 127.50. D:o med utvändigt spiral — pr. st. 15.00, pr. 10 st. 97.50.

Likvid kan erläggas genom inbetalning vid Postverkets Samlerluka, Oslo. Postförskott kan sändas intill N.Kr. 10.- incl. porto. Priserna äro i N. Kronor. Porto tillk. extra.

ROLF GUMMESSON A.B

Kungsgatan 55, Stockholm C. — Postgiro 59044.